

ΑΤΕΙ ΠΑΤΡΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΚΤΙΡΙΩΝ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
"ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΚΑΤΟΙΚΙΩΝ ΣΕ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΟΙΚΙΣΜΟ ΣΤΗΝ ΣΚΟΠΕΛΟ"

ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ:
ΜΑΡΤΙΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ

ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ
ΠΡΕΚΑΣ ΝΙΚΟΣ
ΠΡΩΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	σελ.		
ΜΕΡΟΣ Α			
1. Σκόπελος	5	3.2 Σύνθεση Συγκροτήματος	23
1.1 Γενικά	5	Γενικές Συνθετικές Αρχές	23
1.2 Οικονομικά Στοιχεία	7	α. Κατοικίες	23
1.3 Αρχιτεκτονικά Χαρακτηριστικά Σκοπέλου	8	β. Περιβάλλον Χώρος	24
1.4 Αρχιτεκτονικά Χαρακτηριστικά Πηλίου	10		
2. Γλώσσα Σκοπέλου	12	3.3 Σχέδια	26
2.1 Γενικά	12	Συνολική Όψη Α-Α'	26
2.2 Ιστορικά	13	Συνολική Όψη Β-Β'	27
2.3 Πολεοδομική Διάταξη	15	Συνολική Τομή Α-Α'	28
2.4 Οικιστική Περιοχή Λουτρακίου	17		
		4. Γενική Τεκμηρίωση	29
ΜΕΡΟΣ Β.		4.1 Κτιριολογία	29
Πρόταση	19	4.2 Μορφολογία	30
Εισαγωγή και σκοπιμότητα της μελέτης	19	4.3 Υλικά- Φέρ. Οργανισμός Κατασκευής	31
3. Γενικά Χαρακτηριστικά	20	Πέτρα	31
3.1 Περιγραφή του Οικοπέδου	20	Ξύλο	31
Θέση	20	Γυαλί	32
Χαρακτηριστικά	20	Σκυρόδεμα	32
Γεωμορφολογία	21	Φέρων Οργανισμός	33
Κλίμα	21	Στέγη	33
Τοπογραφικό	22	Τοιχοποιίες	34
		Δάπεδα	34
		5. Ανάλυση Κατοικιών	35

5.1 Κατοικία Α	36
Περιγραφή	36
Κατόψεις	39
Όψεις	42
Τομές	46
5.2 Κατοικία Β	48
Περιγραφή	48
Κατόψεις	51
Όψεις	54
Τομές	58
5.3 Κατοικία Γ	60
Περιγραφή	60
Κατόψεις	63
Όψεις	68
Τομές	72
6.Συμπεράσματα	75
7.Φωτογραφίες Μακέτας	76
8.Βιβλιογραφία	80
9.Παράρτημα	81
Σχέδια- Φωτογραφίες - Φωτορεαλιστικά - Σκίτσα	

ΜΕΡΟΣ Α'

1.ΣΚΟΠΕΛΟΣ

1.1 Γενικά Στοιχεία

Η Σκόπελος είναι το δεύτερο σε μέγεθος νησί των Βορείων Σποράδων μετά τη Σκύρο, βρίσκεται ανατολικά από το Πήλιο και βόρεια της Εύβοιας και είναι ανάμεσα στη Σκιάθο και την Αλόνησο. Εκτείνεται σε μήκος 13 μιλίων και πλάτος 5 μιλίων και καλύπτει επιφάνεια 96 τετραγωνικών χιλιομέτρων, ενώ ανήκει στο Νομό Μαγνησίας και διοικητικά υπάγεται στο Βόλο. Γεωγραφικά είναι ένα Αιγαιοπελαγίτικο νησί, όπου μπορεί να θεωρηθεί επέκταση της χερσονήσου του Πηλίου.

Το νησί συντίθεται από δύο ορεινούς όγκους. Το ανάγλυφο των βουνών σχηματίζει χαράδρες και κοιλώματα που μεταμορφώνονται σε μικρούς χείμαρρους κατά την διάρκεια των βροχοπτώσεων. Η Σκόπελος χαρακτηρίζεται από τα πυκνά δάση και το γαλάζιο της θάλασσας με αποτέλεσμα να έχει ανακηρυχθεί επίσημα ως "πράσινο και γαλάζιο νησί" από τον διεθνή οργανισμό Βιοπολιτικής. Είναι χαρακτηριστικό ότι το μεγαλύτερο κομμάτι της έκτασης του νησιού καλύπτεται από παρθένο πευκοδάσος. Η πόλη της Σκοπέλου επίσης με προεδρικό διάταγμα έχει χαρακτηριστεί ως παραδοσιακός οικισμός από το 1978.

Στο Δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, πρώτα ήρθαν οι Ιταλοί και μετά οι Γερμανοί. Μετά ακολούθησε η ελευθερία, ο εμφύλιος πόλεμος, φτώχεια, μετανάστευση και από το 1980 με την τουριστική ανάπτυξη και τις άλλες δραστηριότητες οι νέοι

άνθρωποι παρακινήθηκαν στο να μείνουν στο νησί και πολλοί άλλοι να επιστρέψουν από τα αστικά κέντρα και το εξωτερικό, ιδιαίτερα μάλιστα τους καλοκαιρινούς μήνες.

Οι κάτοικοι της Σκοπέλου ασχολούνταν και συνεχίζουν να ασχολούνται με την ναυπηγική τέχνη, την επεξεργασία του ξύλου καθώς και την κεραμική. Παλιότερα λειτουργούσαν ναυπηγεία στη Σκόπελο και το νησί κατά τη διάρκεια της Επανάστασης προσέφερε για τον αγώνα 35 εμπορικά πλοία. Επίσης ασχολούνταν με την υφαντική τέχνη και είναι περίφημες οι Σκοπελίτικες παραδοσιακές φορεσιές.

Κατά την τελευταία απογραφή του 2011 ο πληθυσμός των μόνιμων κατοίκων του νησιού ήταν 5.685 ενώ τους θερινούς μήνες οι επισκέπτες του νησιού σε αντίθεση με τον χειμώνα ανεβάζουν τα ποσοστά σε πολύ μεγάλο βαθμό.

1.2 Οικονομικά Στοιχεία

Η οικονομία της Σκοπέλου ήταν μοιρασμένη ανάκαθεν στην Γεωργία και τα ναυτικά επαγγέλματα. Αποτέλεσε σπουδαίο κέντρο αμπελοκαλλιέργειας με κρασιά φημισμένα μέχρι το 1950, όπου η φυλλοξήρα κατέστρεψε τα αμπέλια της περιοχής.

Η ελαιοκαλλιέργεια ήταν μια άλλη ενασχόληση των κατοίκων που προσέφερε αρκετά στο εισόδημα τους, που όμως η παραγωγή ήταν αρκετά εξαρτώμενη από τις εκάστοτε καιρικές συνθήκες.

Άλλες παραδοσιακές καλλιέργειες που άκμαζαν στην περιοχή ήταν η παραγωγή δαμάσκηνων

(σημαντικό εξαγωγίμο προϊόν με ιδιαίτερη ονομασία προέλευσης από την Γαλλική πόλη AGEN από όπου μεταφέρθηκε η ποικιλία). Επίσης τα αμύγδαλα και η

δασοκομία ήταν σημαντικές πρόσοδοι της Σκοπελίτικης οικονομίας. Εδώ πρέπει να σημειώσουμε ότι αρκετοί εποχιακοί εργάτες έρχονταν από την γειτονική Εύβοια για να μαζέψουν το

ρετσίνοι. Καθόσον το νησί είναι δασώδες και καταπράσινο η αφθονία ξυλείας οδήγησε να αναπτυχθούν η ναυπηγική και επαγγέλματα σχετικά με την εκμετάλλευση της ξυλείας. Μέχρι το 1950 που έκλεισε το τελευταίο καρνάγιο στο Λουτράκι οι παραγγελίες ερχόταν από όλες τις περιοχές της χώρας.

Τις διατροφικές ανάγκες τους οι κάτοικοι τις συμπλήρωναν με την κτηνοτροφία και το ψάρεμα. Παρότι

περιορισμένης έκτασης η κτηνοτροφία εντούτοις καλύπτει τις ανάγκες του νησιού. Σημαντικός αριθμός ατόμων τα τελευταία χρόνια ασχολείται με την εκτροφή προβάτων, όπου το είδος που εκτρέφεται ειδικότερα στην Γλώσσα, έχει την

δυνατότητα παραγωγής μεγάλης ποσότητας γάλακτος. Ευτυχώς για την ανάπτυξη των δασών, τα γιδοπρόβατα είναι σε περιορισμένο αριθμό και κυρίως βρίσκονται στην βορειοανατολική πλευρά του νησιού.

1.3 Αρχιτεκτονικά χαρακτηριστικά

Τα αρχιτεκτονικά χαρακτηριστικά που παρατηρούνται στην Σκόπελο έχουν πολύ μεγάλες ομοιότητες με εκείνα που αναπτύχθηκαν στο Πήλιο. Κατά περιόδους αλλά ειδικότερα την περίοδο της Επανάστασης μεγάλα ρεύματα ανθρώπων έφτασαν στη Σκόπελο από το Πήλιο με αποτέλεσμα τα σπίτια που κατασκευάστηκαν να έχουν υιοθετήσει τα χαρακτηριστικά της Πηλιορείτικης αρχιτεκτονικής. Έτσι το εσωτερικό των σπιτιών ακόμη και των πιο πρόσφατα κτισμένων διατηρεί κάποιες ιδιαιτερότητες όπως ο χωρισμός των χώρων σε διαμερίσματα και δωμάτια από ξύλινα διαχωριστικά, συχνά ζωγραφισμένα με λαϊκά μοτίβα και περίτεχνο σκάλισμα.

Ο κάτω όροφος στα διώροφα σπίτια ήταν ο κύριος χώρος διαμονής, το καθιστικό με το τζάκι την κουζίνα και συχνά ένα δωμάτιο τυφλό με εσωτερικό παράθυρο πάντα σε διαφορετικά επίπεδα, ενώ στο πάνω ήταν τα υπνοδωμάτια με το απαραίτητο μπαλκόνι. Οι χώροι επικοινωνούσαν με ξύλινες σκάλες που συχνά απο τον ένα όροφο στον άλλο θύμιζαν караβόσκαλες με την απότομη κλίση και τις καταπακτές. Ιδιαίτερο χαρακτηριστικό είναι η εξωτερική τουαλέτα που τοποθετήθηκε μεταγενέστερα στο μπαλκόνι, ξύλινη, που επικοινωνεί εξωτερικά με το υπόλοιπο σπίτι και αυτό για λόγους

οικονομίας χώρου και υγιεινής μια και το μέσο εμβαδόν κάλυψης αυτών των σπιτιών ήταν περίπου 35 με 40 τ.μ. και χωρίς εσωτερική πρόβλεψη αποχέτευσης. Οι εξώστες συχνά καταλαμβάνουν όλο το μήκος της πρόσοψης είναι από ξύλο με "κουκλέτα" για προστασία από τον ήλιο και την βροχή. Κάτω από το καθιστικό υπήρχε συνήθως ένα μικρό εσωτερικό υπόγειο γύρω στο 1,50 μ ύψος όπου υπήρχε η ασβεστόγουρνα και τα δοχεία για την διατήρηση των εφοδίων κρασί, λάδι, τυριά κ.λ.π. Τα δάπεδα ήταν ξύλινα με χοντρές τραβέρσες από καστανιά. Η οροφή στον άνω όροφο ήταν συνήθως νταβανωμένη και πάνω από τα σκουρέτα η επικάλυψη ήταν με κεραμίδια. Στα παλαιότερα σπίτια η στέγη από σχιστόλιθο ήταν συχνή. Επίσης συχνά οι πέτρινες επιφάνειες ήταν εμφανείς, χωρίς επιχρίσματα με τα ξύλινα δοκάρια να διακρίνονται, αναγκαία για την αντισεισμική θωράκιση της οικοδομής μια και η περιοχή είναι αρκετά σεισμογενής.

Οι πρώτες κατασκευές από οπλισμένο σκυρόδεμα εμφανίστηκαν αρκετά αργά στη Σκόπελο, ξεκίνησαν μετά τον

πόλεμο, στην αρχή με μεικτές κατασκευές από πέτρα και επικάλυψη πλάκας μπετόν, για να συνεχιστεί στο σύνολο του φέροντα οργανισμού.

Ο σεισμός του 1963 τραυμάτισε ένα τμήμα των παραδοσιακών σπιτιών, έκτοτε το μπετόν έκανε πιο έντονη την παρουσία του, τόσο ως φέρων οργανισμός όσο και σε ιδιαίτερα στοιχεία όπως, σκάλες, στέγες, εξώστες. Παρόλα αυτό οι οικισμοί της Σκοπέλου διατηρούν έντονα το τοπικό τους χρώμα, με τη πολυχρωμία που τους διακρίνει σε πόρτες και παράθυρα, σε μπαλκόνια και πέργκολες, αρμονικά συνδυασμένα με τα χρώματα της φύσεως. Ο κακός εννοούμενος όμως μοντερνισμός και η άνοδος

του βιοτικού επιπέδου δημιουργούν τάσεις εις βάρος της παραδοσιακής εικόνας των οικισμών. Το αλουμίνιο αντικαθιστά τα ξύλινα κουφώματα, το σίδηρο, τις ξύλινες κουπαστές και το μπετό, τη πέτρα και το κεραμίδι. Σήμερα η Σκόπελος διατηρεί έντονες τις παραδόσεις της προσπαθώντας ταυτόχρονα να εκσυγχρονίσει τις παραδοσιακές πλουτοπαραγωγικές πηγές της και να συνδυάσει από την άλλη μεριά την ανάπτυξή της με τον τουρισμό. Ευρίσκεται σε μια καμπή για το μέλλον της όπου θα πρέπει η ανάπτυξή της να μην είναι εις βάρος του

περιβάλλοντος, των παραδόσεων της και της πολιτιστικής κληρονομιάς, αλλά να δοθούν οι δυνατότητες μια ισορροπημένης ώθησης προς ένα μέλλον όπου οι κάτοικοι δεν θα έχουν λόγους να εγκαταλείπουν τις εστίες τους και να μπορούν να ζουν σ' ένα βιώσιμο περιβάλλον.

1.4 Αρχιτεκτονική Πηλίου

Η χερσόνησος του Πηλίου είναι φημισμένη για τη φυσική της ομορφιά και είναι από τις πιο αγαπημένες περιοχές της Ελλάδας. Σε αυτό το μέρος η θάλασσα και το βουνό συνυπάρχουν αρμονικά δημιουργώντας υπέροχα τοπία, όπου τα διάφορα χωριά που υπάρχουν διάσπαρτα συμπληρώνουν την εικόνα με τη δική τους ξεχωριστή ομορφιά.

Η Πηλιορείτικη Αρχιτεκτονική είναι χαρακτηριστική και διακρίνεται σε όλα τα οικήματα και εκκλησίες του Πηλίου που ακόμα και σήμερα ακολουθούν τις ίδιες γραμμές, στα παλιά γεφύρια, τις βρύσες και τα πλακόστρωτα καλντερίμια. Έχει διατηρηθεί στο πέρασμα των χρόνων και είναι εμφανής τόσο στα σπίτια όσο και στα παραδοσιακά αρχοντικά που βρίσκονται σε κάθε χωριό του Πηλίου. Τα υπέροχα αυτά οικήματα εντυπωσιάζουν με την επιβλητική ομορφιά τους και προσφέρουν ένα δείγμα αρχιτεκτονικής που εναρμονιζόμενη με το φυσικό περιβάλλον έχει διατηρήσει την εικόνα του Πηλίου αναλλοίωτη.

Τα περισσότερα αρχοντικά του Πηλίου είναι χτισμένα με πέτρα και πλάκες που εξορύσσονται στα ορυχεία του Πηλίου. Πολλά αρχοντικά και οικήματα ανήκουν στην πρώιμη πηλιορείτικη αρχιτεκτονική και έχουν τρεις ορόφους, όπου η βάση είναι πάντα χτισμένη με πέτρα ενώ τα πάνω πατώματα είναι χτισμένα σε συνδυασμό πέτρας και ξύλου.

Στο ισόγειο υπάρχει η μεγάλη και υπερυψωμένη πόρτα της εισόδου ενώ τα παράθυρα σε αυτό τον όροφο είναι συνήθως λίγα και μικρά. Τα πάνω πατώματα έχουν μεγάλα παράθυρα και άπλετο φως. Η σκεπή των αρχοντικών και των σπιτιών είναι καλυμμένη με πλάκες Πηλίου οι οποίες έχουν χρωματισμούς σε γκρι τόνους. Σε άλλες περιοχές της Ελλάδας οι πλάκες είναι χρώματος πορτοκαλοκόκκινου / καφέ.

Τα περισσότερα αρχοντικά ανήκουν στον βορειοελλαδίτικο τύπο, ο οποίος αναπτύχθηκε στην περίοδο της Τουρκοκρατίας, όταν κατέφυγαν στο Πήλιο ομάδες προσφύγων από την Ήπειρο, οι οποίοι ήταν μάστορες και τεχνίτες της πέτρας. Υπάρχουν και αρχοντικά που ανήκουν στον νεοκλασικό τύπο που τον έφεραν στο Πήλιο οι ομογενείς της Αιγύπτου, με λιτές γραμμές μεγάλα και συμμετρικά τοποθετημένα παράθυρα, σιδερόφραχτα μπαλκόνια και μαρμάρινες λεπτομέρειες. Οι τοίχοι των αρχοντικών είναι πολύ φαρδιοί πολλές φορές μέχρι και 60 εκ. στο ισόγειο. Με αυτό τον τρόπο τα οικήματα είναι δροσερά το καλοκαίρι και ζεστά το χειμώνα, διατηρώντας τη θερμοκρασία του εσωτερικού σταθερή όλο το χρόνο.

Όλα τα αρχοντικά έχουν εντυπωσιακή διακόσμηση τόσο στη εξωτερική όψη του κτιρίου με τα πέτρινα φουρούσια ή τις ξύλινες αντηρίδες, τις περίτεχνες ξύλινες εξώπορτες, τις μαρμάρινες σκάλες και τους πολύχρωμους φεγγίτες. Όσο και

στο εσωτερικό των οικημάτων με τα μιντέρια, και τα ξύλινα ή ξυλόγλυπτα ταβάνια.

Πολλά αρχοντικά έχουν μεγάλους κήπους γεμάτους με πολύχρωμα λουλούδια και φυτά καθώς το Πήλιο φημίζεται για την πλούσια βλάστηση και το εύφορο έδαφος του.

Επίσης εντυπωσιακοί είναι και οι εσωτερικοί χώροι των αρχοντικών. Στα παλαιότερα χρόνια οι εύποροι κάτοικοι του Πηλίου έχτιζαν αρχοντικά για τις κατοικίες τους και τα διακοσμούσαν με όμορφα έπιπλα, χαλιά, ζωγραφικούς πίνακες και τοιχογραφίες, καθώς και αντίκες.

Σήμερα πολλά από αυτά τα αρχοντικά έχουν ανακαινιστεί και λειτουργούν ως παραδοσιακοί ξενώνες, προσφέροντας σύγχρονες ανέσεις με νότες πολυτέλειας, σε αυθεντικό περιβάλλον και αρχοντική ατμόσφαιρα. Έχοντας διατηρήσει τον αυθεντικό χαρακτήρα τους και την παραδοσιακή πηλιορείτικη γραμμή στα έπιπλα και το διάκοσμο τους θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν και ως μουσεία, καθώς προσφέρουν την εικόνα μιας άλλης εποχής αρχοντιάς και νοσταλγίας.

2. Γλώσσα Σκοπέλου

2.1 Γενικά Στοιχεία

Η Γλώσσα Σκοπέλου βρίσκεται στο Βορειοδυτικό άκρο του νησιού απέναντι από την νήσο Σκιάθο. Είναι ο ψηλότερα ευρισκόμενος οικισμός των Βορείων Σποράδων με μέσο υψόμετρο 240μ. από την θάλασσα. Παλαιότερες ονομασίες του χωριού ήταν Πλατάνα λόγω των ομώνυμων δένδρων που τα χαρακτήριζαν ή ψηλό χωριό όπως την ανέφερε ο Παπαδιαμάντης στο διήγημα "Η Νοσταλγός".

Ο σημερινός πληθυσμός των μόνιμων κατοίκων ανέρχεται σε 1000 περίπου άτομα (απογραφή 2011 κάτοικοι 1062). Στο παρελθόν στην δεκαετία το '40 οι μόνιμοι κάτοικοι ήταν περισσότεροι από 1600 (απογραφή 1940 κάτοικοι 1672).

2.2 Ιστορικά Στοιχεία

Παρ' όλο το συνεχές ρεύμα μετανάστευσης που παρατηρείτο κατά την διάρκεια όλου σχεδόν του περασμένου αιώνα ο οικισμός διατηρεί ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού. Κυριότεροι προορισμοί Η.Π.Α, Καναδάς και Αυστραλία. Ειδικότερα στις Η.Π.Α τόπος προορισμού η Φλώριδα στον Καναδά το Βανκούβερ ενώ παροικία υπήρχε και στις παραδουνάβιες περιοχές του Εύξεινου Πόντου.

Τα ιστορικά στοιχεία μαρτυρούν ότι η περιοχή της Γλώσσας μαζί με το Λουτράκι (σχετικά πρόσφατα αναπτυσσόμενος οικισμός σε απόσταση 1.5 km από την Γλώσσα και επίγειο της) την ύπαρξη σημαντικών οικισμών ήδη από τους πρώιμους ιστορικούς χρόνους. Έτσι το Λουτράκι ταυτίζεται με την αρχαία Σελινούντα έναν από τους τρεις σημαντικότερους οικισμούς του νησιού όπου μαζί με την Πεπάρηνθο (χώρα Σκοπέλου) και Πάνορμο στον σημερινό ομώνυμο όρμο στο κέντρο και δυτικά της Σκοπέλου, αποτελούσαν σημεία αναφοράς από Αρχαιοτάτων χώρων. Οι πρώτοι οικιστές ήταν Κρήτες όταν κατά την διάρκεια της μινωικής εποχής με επικεφαλής τον Στάφυλο αποβιβάστηκαν στο νότιο άκρο του νησιού σε έναν όρμο που φέρει και σήμερα το όνομά του. Από

ανασκαφές που έχουν γίνει στο παρελθόν, έχει βρεθεί ο τάφος του Στάφυλου με πλούσια κτερίσματα που μαρτυρούν την πλούσια ιστορία του νησιού εκείνης της περιόδου.

Η ίδια η ονομασία Γλώσσα του οικισμού κατά μία εκδοχή προέρχεται από την αρχαία Κρητική πόλη Κνωσσό όπου σύμφωνα με τον Σκύλακα τον Καρυανδέα (θαλασσοπόρο και γεωγράφο του 5^{ου} αιώνα π.Χ.) οι πρώτοι οικιστές του νησιού ίδρυσαν πόλη με το όνομα Κνώσσα, ένα όνομα που με την πάροδο του χρόνου μετέξελιχθη στο πιο οικείο Γλώσσα.

Η ύπαρξη πλήθος στοιχείων μαρτυρούν την ακμή της περιοχής στους κλασσικούς ρωμαϊκούς και Βυζαντινούς χρόνους. Τόσο τα οχυρωματικά έργα στην περιοχή Παλιόκαστρο όσο και τα ερείπια από τις ρωμαϊκές θέρμες (Λουτρά) που βρίσκονται νοτιοανατολικά του Λουτρακίου

καθώς και πλήθος ευρημάτων στην γύρω περιοχή βεβαιώνουν μια αδιάκοπη ιστορία πολιτισμού αιώνων

Το 1454 το νησί πέρασε στην επικυριαρχία των Ενετών μέχρι το 1538 όπου ο Χαϊρεντίν Μπαρμπαρόσα κατέλαβε και κατέστρεψε το νησί. Σύντομα όμως η Σκόπελος θα ανασυνταχθεί και με πρώτη την περιοχή της Γλώσσας θα εποίκιστεί από κατοίκους που ήρθαν από την γειτονική Μαγνησία και Εύβοια. Η θέση της σημερινής Γλώσσας στις πλαγιές του βουνού επιλέχθηκε για καλύτερη προστασία από τις συχνές πειρατικές επιδρομές που θα διαρκέσουν για περίπου τρεις αιώνες.

Κατά την διάρκεια της Τουρκοκρατίας η Γλώσσα υπάγεται στην πόλη της Σκοπέλου. Ο Γρηγόριος Κωσταντατάς και Δανιήλ Φιλιππίδης στο έργο τους που εξεδόθη στη Βιέννη το 1791 αναφερόμενοι στην Γλώσσα γράφουν ότι ο οικισμός ευρίσκοντο σε τοποθεσία κατάφυτη με πολλά νερά και είχε 50 με 60 σπίτια. Αργότερα το 1815 ο Αργύρης Φιλιππέλης αναφέρει ότι η Γλώσσα "αποτελούμενη δύο μαχαλάδες είχε ογδόντα οικογένειες "δηλ. με τα μέτρα της εποχής γύρω στους 400 κατοίκους. Κατά την διάρκεια της επανάστασης η Γλώσσα έλαβε ενεργό μέρος στο απελευθερωτικό αγώνα. Με την καταστολή της επανάστασης στο Πήλιο, στον Όλυμπο και την Χαλκιδική χιλιάδες άνθρωποι έβρισκαν καταφύγιο στην Σκόπελο και την Σκιάθο πολλοί από αυτούς χρησιμοποιούσαν σαν ορμητήριο τα νησιά, δημιουργώντας όμως συχνά προστριβές με τους ντόπιους.

Η απελευθέρωση του νησιού έγινε το 1830 με το πρωτόκολλο του Λονδίνου με το Β. διάταγμα του 1833 περί διαιρέσεως του Βασιλείου και της διοικήσεως του, σχηματίσθηκε η επαρχία Β. Σποράδων όπου υπαγόταν στο Νομό Ευβοίας με έδρα την Σκόπελο. Με το Β.Δ της 12^{ης} Νοεμβρίου του 1835 σχηματίσθηκαν οι 4 δήμοι της Επαρχίας Σκοπέλου δηλ. Δήμος

Σκοπέλου, Αλοννήσου, Γλώσσας και Σκιάθου. Ο Δήμος Γλώσσας είχε τότε 998 κατοίκους όπου προσαρτήθηκαν τότε και οι μικροί οικισμοί Μαχαλάς, Κλήμα, Λουτράκι, Πλατανάκι.

Πρώτος δήμαρχος της Γλώσσας εξελέγη ο Δημήτριος Σταματίου. Στις 14/2/1912 ο Ελευθέριος Βενιζέλος κατάργησε το ισχύον δημοτικό σύστημα και έτσι με το Β.Δ της 11/8/1912 η Γλώσσα μετονομασθεί σε κοινότητα, απαρτιζόταν δε από την Γλώσσα (Πλατάνα) και τον Μαχαλά όπου το 1955 θα μετονομασθεί σε Αθέατο.

Με τον νέο Καποδιστριακό νόμου του 2000 η Γλώσσα έπαψε διοικητικά πλέον να αποτελεί αυτόνομη κοινότητα και υπήχθη στον δήμο Σκοπέλου.

Οι κάτοικοι της Γλώσσας παρότι διαμένουν σε αρκετή απόσταση από την θάλασσα περίπου 20 λεπτά, με διαδρομή το παραδοσιακό ανηφορικό μονοπάτι που ενώνει την Γλώσσα με το Λουτράκι, παράλληλα με τις γεωργικές τους ασχολίες δεν εγκατέλειψαν ποτέ την επαφή τους με την θάλασσα. Έτσι ένας μεγάλος αριθμός από αυτούς ασχολείται συστηματικά με το ψάρεμα και πολλές βάρκες, κυρίως τους ζεστούς μήνες του χρόνου, ξανοίγονται στο γεμάτο ψάρια πέλαγος φθάνοντας μέχρι τις νότιες θάλασσες είτε για το ψάρεμα του τόνου είτε για το κυνήγι του ξιφία με τα ειδικά διαμορφωμένα σκάφη.

Σήμερα παρ'όλο το ολοένα αυξανόμενο τουριστικό ρεύμα στο νησί, η Γλώσσα σε πείσμα των καιρών παραμένει προσηλωμένη στις παραδοσιακές της ενασχολήσεις. Η τουριστική υποδομή παραμένει υποτυπώδης, αρκετά όμως βήματα έχουν γίνει στον εμπορικό τομέα και προς την κατεύθυνση του εκσυγχρονισμού της παραγωγής Σε αυτό βοήθησαν κοινοτικά προγράμματα, όπως το Leadet.

2.3 Πολεοδομική Διάταξη

Η οικιστική ανάπτυξη της Γλώσσας ξεκίνησε στις αρχές του 18^{ου} αιώνα σε μια προσπάθεια ανασυγκρότησης του οικισμού μετά την ολοσχερή καταστροφή του από τους πειρατές. Στην αρχή ο οικισμός αποτελείτο από μικρούς πυρήνες, αρκετά καλά οχυρωμένων διωρόφων σπιτιών, σε συστοιχία μεταξύ τους, ώστε να προστατεύει το ένα κτίσμα το άλλο. Κτισμένα σε σημεία απόλυτα προστατευμένα από την οπτική επαφή με την θάλασσα ήταν ενσωματωμένα πλήρως στο πετρώδες ανάγλυφο της περιοχής και κατασκευασμένα από τον τοπικό σχιστόλιθο ελάχιστα διακρινόμενα από απόσταση. Ο σωζόμενος μέχρι σήμερα μικρός συνοικισμός, το Αθέατων νότια του κυρίου όγκου του οικισμού της Γλώσσας μας δίνει μία άποψη της δομής του αρχικού οικισμού.

Γρήγορα η Γλώσσα επεκτάθηκε σύμφωνα με το γεωγραφικό ανάγλυφο της περιοχής. Σκαρφαλωμένη κυριολεκτικά στο βουνό με κλίσεις εδάφους που ξεπερνούν συχνά το 30% αναπτύχθηκε γραμμικά κατά τον μεσαιωνικό τρόπο ανάπτυξης ακολουθώντας τις ισοϋψείς με συνεχώς μεταβαλλόμενες τις διαστάσεις των οριζόντιων αξόνων επικοινωνίας, ενώ οι κάθετες επικοινωνίες επιτυγχάνονται με κλίμακες, ποτέ ευθύγραμμες και με αρκετά πλατύσκαλα και γωνίες.

Πολλά από τα πρώτα σπίτια ξεχώριζαν από τις ομοιότητες που είχαν με τα αντίστοιχα πηλιορείτικα, λόγω του ότι πολλοί από τους κατοίκους προήλθαν κατά την διάρκεια της επανάστασης από τα χωριά του Πηλίου ενώ τα μεταγενέστερα ανέπτυξαν ιδιαίτερα χαρακτηριστικά ενσωματώνοντας διαφορετικούς ρυθμούς και πολιτισμούς, δημιουργώντας ένα ιδιαίτερο στυλ. Διώροφα τα περισσότερα σπίτια είναι κατά ένα μεγάλο τμήμα του ισογείου χωμένα στο έδαφος λόγω έντονης κλίσης του εδάφους και είναι κτισμένα με τρόπο έτσι ώστε από

τον ένα δρόμο να είναι ισόγεια και από τον άλλο διώροφα. Οι βαριές κλιματολογικές συνθήκες δεν επέτρεπαν τον χειμώνα αίθρια ή ακάλυπτους χώρους έτσι ο κοινόχρηστος χώρος αποτελούσε και τον μοναδικό εξωτερικό χώρο και ταυτόχρονα την αυλή του σπιτιού. Συχνά ο χώρος αυτός καλυπτόταν από κληματαριές για φυσική προστασία από τον ήλιο του καλοκαιρινούς μήνες.

Στα περιθώρια του οικισμού αναπτύχθηκαν αγροτόσπιτα και κάποια εξοχικά. Ήταν συνήθως κτίσματα μονώροφα επιμήκη με στέγη δύριχτη ή τετράριχτη χωρισμένα στα δύο, όπου το μισό σπίτι ήταν αποθήκη και χρησίμευε για την φύλαξη των βαρελιών του κρασιού και των άλλων προϊόντων. Συχνά χρησίμευε και ως στάβλος για το άλογο ή τα άλλα ζώα του ιδιοκτήτη και το υπόλοιπο για κατοικία.

Στις αρχές του 18^{ου} αιώνα ο οικισμός έμοιαζε πολύ με τους αντίστοιχους οικισμούς του Πηλίου. Συχνά τα σπίτια είχαν πλάκες από σχιστόλιθο στη στέγη. Στην κεντρική πλατεία του χωριού υπήρχαν οι βρύσες με τα πλατάνια και θέα προς την θάλασσα, διότι πλέον οικισμός είχε αναπτυχθεί προς όλες τις κατευθύνσεις, είχε πάψει να είναι εσωστρεφής καθ' ότι οι κίνδυνοι από τους εισβολείς εξ έλειψαν και τα σπίτια έβλεπαν πλέον προς την θάλασσα με μια απaráμιλλη αρμονία και με

τρόπο ώστε ο επάνω όροφος του ενός να μην έκρυβε την θέα του άλλου. Οι δρόμοι ήταν από καλντερίμι πέτρινο καθώς και τα σκαλοπάτια. Αν και σε πολλά σημεία το καλντερίμι έχει φθαρεί και έχει αντικατασταθεί από ασφαλτο και πηλιορείπικη πλάκα, το συναντάς ακόμη πολύ συχνά στα παραδοσιακά σοκάκια του οικισμού.

Σήμερα ο οικισμός χωρίζεται σε γειτονιές που αναπτύχθηκαν ισόρροπα κατά τη διάρκεια των τελευταίων διακοσίων χρόνων. Ο παλιός Μαχαλάς, η Γαλλία, οι Ρίους το Γυαλί (Γυαλί στα Τούρκικα ήταν το αρχοντικό σπίτι), οι περιοχές του Μύλου (σχολεία) και τα Κουκοσουλία στα ψηλά του χωριού.

2.4. Οικιστική περιοχή Λουτρακίου

Το Λουτράκι είναι ένας μικρός οικισμός, που κάποτε συχνάζαν ταρσανάδες και караβομαραγκοί. Το γραφικό λιμανάκι περιλαμβάνει σήμερα λίγες ταβέρνες, μερικές ψαρόβαρκες και μια μικρή παραλία με βότσαλα. Ωστόσο έχουν αναπτυχτεί αρκετές

κατοικίες και συγκροτήματα όπου βρίσκονται μέσα σε ένα ένα δασώδες μέρος με πολλά επιφανειακά νερά. Ως εκ τούτου το υγρό στοιχείο είναι συνυφασμένο με την καθημερινότητα των κατοίκων. Ιδιαίτερα στην ευρύτερη ζώνη γύρω από τις κατοικίες, υπάρχουν τρία ρέματα που διαπερνούν το αστικό τοπίο χαρίζοντάς του μια ιδιαίτερη αισθητική όπου παράλληλα με το εξαιρετικό μικροκλίμα αποτελεί ιδεώδες μέρος για διαμονή χειμώνα-καλοκαίρι.

Αυτά τα στοιχεία σε μικρότερη κλίμακα θέλαμε να τα εντάξουμε στην πρότασή μας. Γειτονεύοντας με ένα από αυτά τα ρέματα δημιουργήσαμε μια παράλληλη ροή νερού που διατρέχει τις κατοικίες ενσωματώνοντάς τις καλύτερα στο φυσικό περιβάλλον της περιοχής. Τα δομικά στοιχεία πέτρα-ξύλο που κυριαρχούν στην πρότασή μας συν τα φυσικά στοιχεία νερό-βλάστηση-ήλιος-θάλασσα ολοκληρώνουν τη θέλησή μας για ένα τόπο διαμονής ευχάριστο και οικολογικά αποδεκτό.

ΜΕΡΟΣ Β'

ΠΡΟΤΑΣΗ

- **Εισαγωγή και σκοπιμότητα της μελέτης**

Η κεντρική ιδέα της παρούσας πτυχιακής είναι η δημιουργία ενός συγκροτημένου συνόλου κατοικιών που θα σέβεται το περιβάλλον, θα καλύπτει την προσδοκία του ανθρώπου να ζει σε έναν χώρο με λειτουργικότητα και αισθητική, ενώ θα εναρμονίζεται με το φυσικό τοπίο. Βασιζόμενοι στην κάλυψη των αναγκών που προσφέρει ο παραδοσιακός σχεδιασμός στις κατοικίες της Σκοπέλου αλλά και ευρύτερα, επιδιώξαμε να ανατοποθετήσουμε σε πρωταρχικής σημασίας στόχο την απλότητα και λειτουργικότητα σε συνδυασμό με την αισθητική επιδίωξη, για κάθε νέο αρχιτεκτονικό σχεδιασμό. Επιλέξαμε η συνολική μελέτη να αναδεικνύει μια αρχιτεκτονική που να δίνει έμφαση στις παραδοσιακές αρχές σχεδιασμού, όσο και σε θέματα ένταξης στο φυσικό περιβάλλον του νησιού.

Θεωρούμε ότι το μέλλον της αρχιτεκτονικής βρίσκεται στην εξέλιξη της βιωσιμότητας των κτιρίων και πιστεύουμε σε μια ελπιδοφόρα στροφή του κοινωνικού ενδιαφέροντος να τείνει προς μια κατεύθυνση σεβασμού της ανθρώπινης δημιουργικότητας. Σαν αποτέλεσμα η σχεδιαστική διαμόρφωση να πηγάζει από την απλή και τόσο καθοριστική κάλυψη των αναγκών του ανθρώπου.

3.Γενικά Χαρακτηριστικά

3.1 Περιγραφή του οικοπέδου

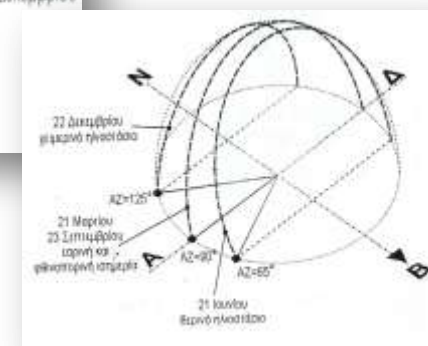
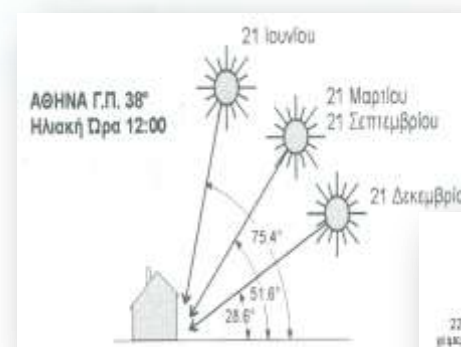
- **Θέση**

Το οικόπεδο βρίσκεται εντός σχεδίου πόλεως, στα όρια του οικισμού Γλώσσας, ανήκει στον δήμο Σκοπέλου και απέχει από την πρωτεύουσα 25,4χλμ. Η πρόσβαση σε αυτό γίνεται από την επαρχιακή οδό Σκοπέλου-Γλώσσας που συνδέει το βόρειο με το νότιο τμήμα του νησιού.

- **Χαρακτηριστικά**

Το εμβαδόν του οικοπέδου προσεγγίζει το 1.5 στρέμμα(1.367) και η περίμετρό του είναι 176,5μ. Είναι κατά κανόνα άρτιο και οικοδομήσιμο με θέα προς την θάλασσα. Ο συντελεστής κάλυψης είναι 70% και δόμησης είναι 400τ.μ.Το επιτρεπόμενο ύψος είναι 7,50μ.+2,00μ. η στέγη.

- **Γεωμορφολογία**

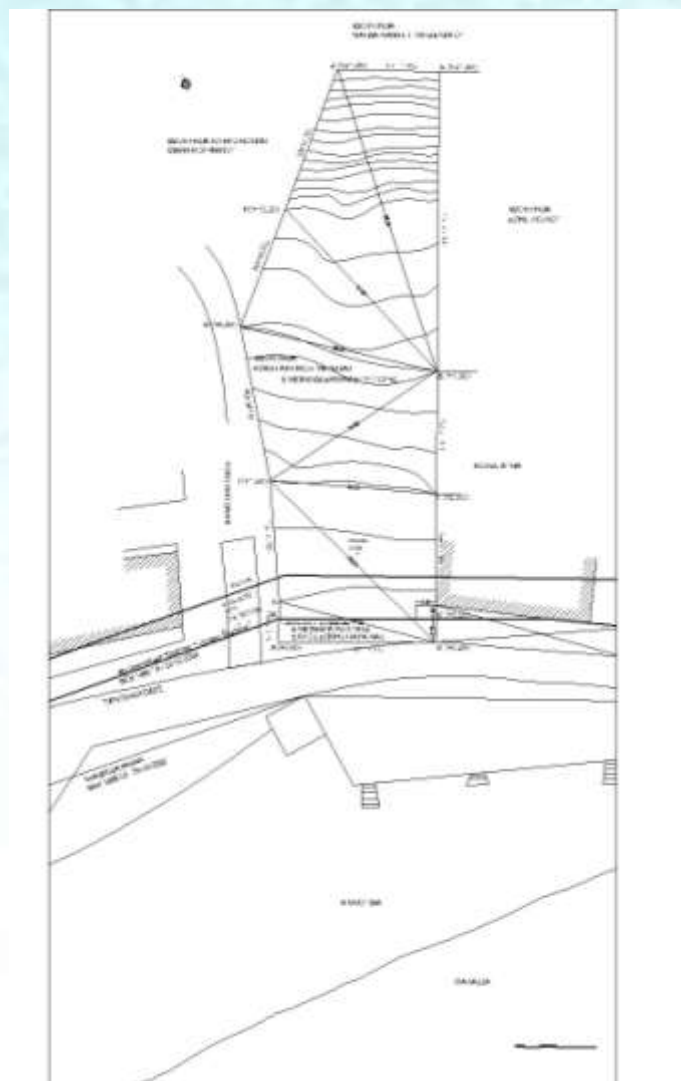
Το οικόπεδο είναι επικλινές με την μεγαλύτερη κλίση να εμφανίζεται στην πάνω πλευρά του οικοπέδου ξεπερνώντας σε κάποια σημεία το 30%. Η υψομετρική διαφορά κυμαίνεται στα 25μ. καθώς ξεκινάει από το επίπεδο του δρόμου με υψόμετρο 1μ. (λόγω του ότι βρίσκεται σε αρκετά κοντινή απόσταση από τη θάλασσα) και καταλήγει στο ανώτερο σημείο να έχει υψόμετρο 26μ. Έτσι, η απότομη πλαγιά που δημιουργείται επιτρέπει τη θέα προς τη θάλασσα. Η βλάστηση της περιοχής αποτελείται κυρίως από κυπαρίσσια και πεύκα, ενώ το έδαφος είναι αρκετά βραχώδης. Σε μικρή απόσταση από το οικόπεδο υπάρχει ένα ρέμα που καταλήγει στη θάλασσα.

- **Κλίμα**

Η περιοχή παρουσιάζει τα χαρακτηριστικά του μεσογειακού κλίματος. Παρατηρούνται ζεστά καλοκαίρια και ήπιοι χειμώνες με αρκετές βροχοπτώσεις. Το καλοκαίρι και ειδικότερα τον Αύγουστο, σημειώνονται οι μέγιστες θερμοκρασίες (μέση μηνιαία θερμοκρασία 30,9 C) ενώ τον Ιανουάριο οι ελάχιστες (μέση μηνιαία 7,2 C). Η υγρασία κυμαίνεται γύρω στο 59,3% τον Αύγουστο και φτάνει στο 71,2% τον Δεκέμβρη. Η ένταση των ανέμων καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου βρίσκεται σχεδόν στα ίδια επίπεδα (4,5 Kt) με κυριότερες κατευθύνσεις τον χειμώνα από βορειοανατολικά και το καλοκαίρι από νοτιοδυτικά.

- **ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟ**

3.2 Σύνθεση Συγκροτήματος

Γενικές συνθετικές αρχές

Η αρχιτεκτονική μελέτη στηρίχθηκε σε βασικές συνθετικές αρχές όπως:

- Σεβασμός και ένταξη στο φυσικό τοπίο.
- Η κλίση του εδάφους ως σχεδιαστικός οδηγός για την καλύτερη δυνατή εναρμόνιση με το φυσικό τοπίο του οικοπέδου.
- Διαφοροποίηση των κτισμάτων με τη ταυτόχρονη διατήρηση κοινών στοιχείων προς αποφυγή της μονοτονίας.
- Αναβάθμιση της ποιότητας ζωής, λαμβάνοντας υπόψη την αισθητική, την άνεση και την ψυχολογία του ατόμου.

A. Κατοικίες

Οι τρεις κατοικίες που απαρτίζουν το συγκρότημα είναι σχεδιασμένες με ιδιαίτερη βάση την ένταξη τους στο γύρω περιβάλλον και φυσικό τοπίο, την αισθητική και τη λειτουργικότητα τους. Κατά το σχεδιασμό έγινε προσπάθεια για την καλύτερη εκμετάλλευση της κλίσης του εδάφους. Οι νέες κατοικίες με τις παλαιότερες να δημιουργούν μια εικόνα χωρίς μεγάλες αντιθέσεις που θα καταφέρνουν να ξενίσουν τον παρατηρητή της περιοχής.

Οι κατοικίες είναι σχεδιασμένες με τρόπο που να θεωρούνται αυτόνομες και ταυτόχρονα ενσωματωμένες σε ένα σύνολο. Αυτό επιτυγχάνεται με τη δυνατότητα εισόδου στις κατοικίες διαπερνώντας το χώρο του συγκροτήματος καθώς και τη δυνατότητα αυτόνομης εισόδου. Το ίδιο ισχύει και για την στάθμευση των οχημάτων καθώς έχουν δημιουργηθεί τρεις χώροι κοντά στην κάθε κατοικία. Η επαρκής απόσταση μεταξύ τους, η ενδιάμεση δέντροφύτευση που προσφέρει ιδιωτικότητα σε κάθε μια κατοικία, το ποταμάκι, η δημιουργία σκάλας (καλντερίμι) από την μια άκρη στην άλλη του οικοπέδου και τέλος η κοινή λογική αισθητικής στη δημιουργία των κοινόχρηστων χώρων έχουν ως αποτέλεσμα την ένταξη της κάθε κατοικίας σε ένα δημόσιο σύνολο. Έχουν κοινό προσανατολισμό προς τα νοτιοδυτικά και σαφή θέση εκμετάλλευσης του ήλιου και της ανεμπόδιστης δυνατότητας οπτικής της θέας προς τη θάλασσα.

Το ανάγλυφο του εδάφους ήταν η κυριότερη αιτία που επηρέασε την τοποθέτηση τους στο οικοπέδο με αυτό τον τρόπο. Η μια κατοικία σε συστοιχία με την άλλη ακολουθεί την κλίση του εδάφους επιτυγχάνοντας τη γεωμετρική ομοιομορφία του συνόλου και την προσαρμοστική ικανότητα στο χώρο.

Β. Περιβάλλον Χώρος

Η διαμόρφωση του καθοριστική σχετικά με την συνολική μελέτη του συγκροτήματος.

Προσπαθήσαμε ο σχεδιασμός να συμπεριλαμβάνει την αισθητική του φυσικού τοπίου ενσωματώνοντας την αποτελεσματική ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών. Κύριο χαρακτηριστικό του χώρου είναι η ένταξη του νερού στο συγκρότημα. Μόλις λίγα μέτρα μακριά από το οικοπέδο βρίσκεται ένα ρέμα που καταλήγει στη θάλασσα. Έτσι επιδίωξή μας ήταν να ενταχθούν στο εσωτερικό τού συγκροτήματος τα χαρακτηριστικά του γύρω

περιβάλλοντα χώρου ήταν

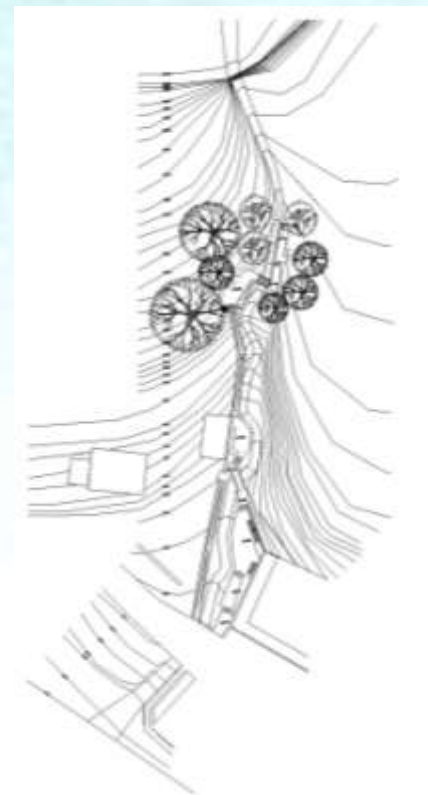
χώρου. Επίσης η κατασκευή, τα υλικά και οι χρωματισμοί δεν θα μπορούσαν να ήταν αναπόσπαστο κομμάτι.

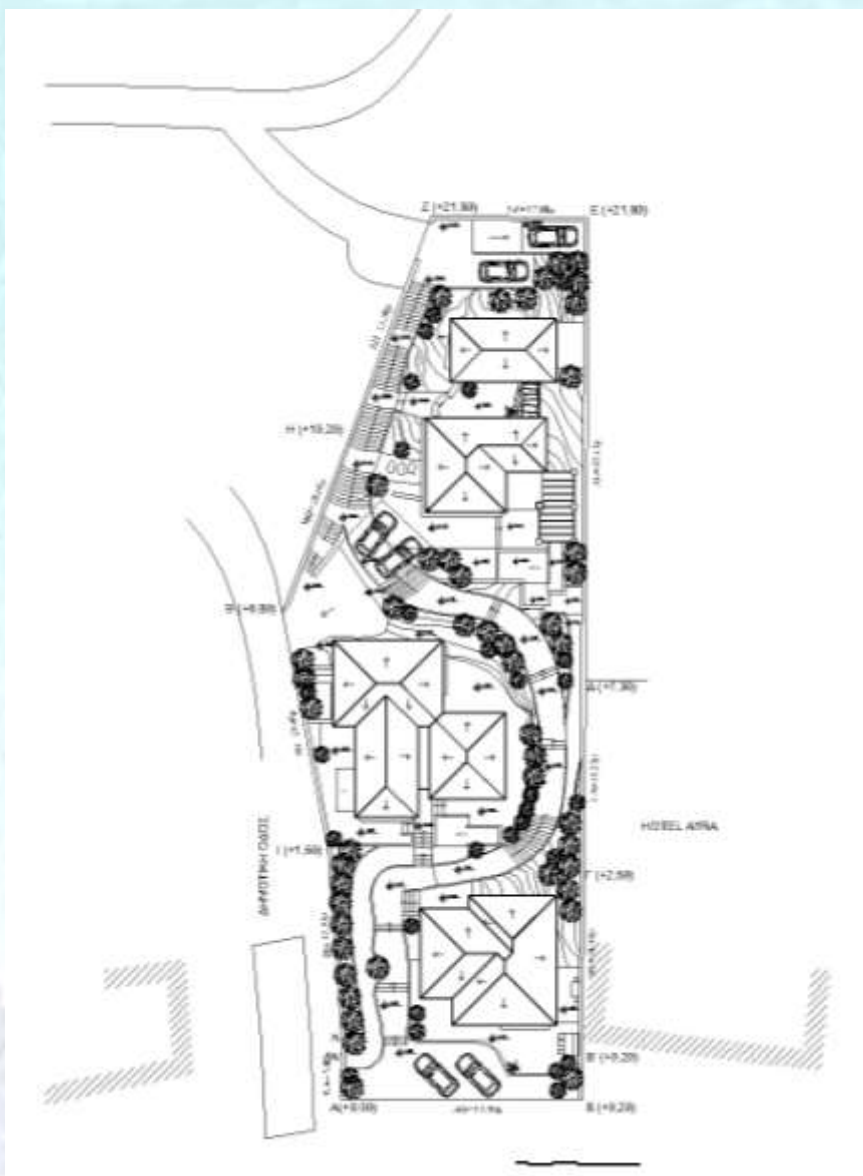
Κύρια στοιχεία είναι η δημιουργία διαδρόμου (παραδοσιακό καλντερίμι), η χρήση του νερού καθώς και η αξιοποίηση της μεγάλης βλάστησης στο χώρο, η επιλογή υλικών και οι χώροι στάθμευσης. Ο διάδρομος σχεδιάστηκε κατά το μέγιστο βαθμό αξιοποίησης της κλίσης του εδάφους που στόχο έχει την άνετη πρόσβαση στις κατοικίες και στους κοινόχρηστους χώρους αλλά και την ταυτόχρονη ένταξη του ατόμου στο κλίμα που προϊδεάζει η αισθητική που δίνει το

παραδοσιακό καλντερίμι. Η διαπέρασή του γίνεται με την παράλληλη ροή νερού μέσω της διαμόρφωσης ενός ρακιού. Η χρήση του νερού ως ιδιαίτερου φυσικού στοιχείου που συνδέεται αρμονικά με το φυσικό περίγυρο και τις υπόλοιπες διαμορφώσεις συμβάλλει καθοριστικά στην ποιότητα του χώρου, στο μικροκλίμα και στο φυσικό δροσισμό.

Σε όλη την έκταση του οικοπέδου υπάρχει μεγάλη βλάστηση, με αποτέλεσμα να συμπεριληφθεί στο σχεδιασμό του χώρου και η αξιοποίηση τους προσφέρει προστασία από τον ήλιο και τον αέρα, ηχομόνωση από το θόρυβο των δρόμων και συγκράτηση του εδάφους από τα νερά της βροχής. Επίσης, οι χώροι στάθμευσης τοποθετήθηκαν στην πάνω και κάτω πλευρά του οικοπέδου και ενδιάμεσα ώστε να συνδέονται με αρτηρίες της περιοχής και να εξυπηρετούν την είσοδο στις κατοικίες.

Ακόμη ο περιβάλλον χώρος διαμορφώνεται και δομείται από την εξόρυξη παραδοσιακής πέτρας Σκοπέλου. Τέλος, ο προσεγγμένος φωτισμός σε κοινόχρηστους χώρους, στις κατοικίες, στις πισίνες, στα δέντρα και στο ρυάκι αποσκοπεί στην ανάδειξη του τοπίου, των υλικών και των χρωμάτων.

3.3. Σχέδια

- ΟΨΕΙΣ

ΔΥΤΙΚΗ ΟΨΗ

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ

- ΤΟΜΗ

ΤΟΜΗ A-A

4. Γενική τεκμηρίωση

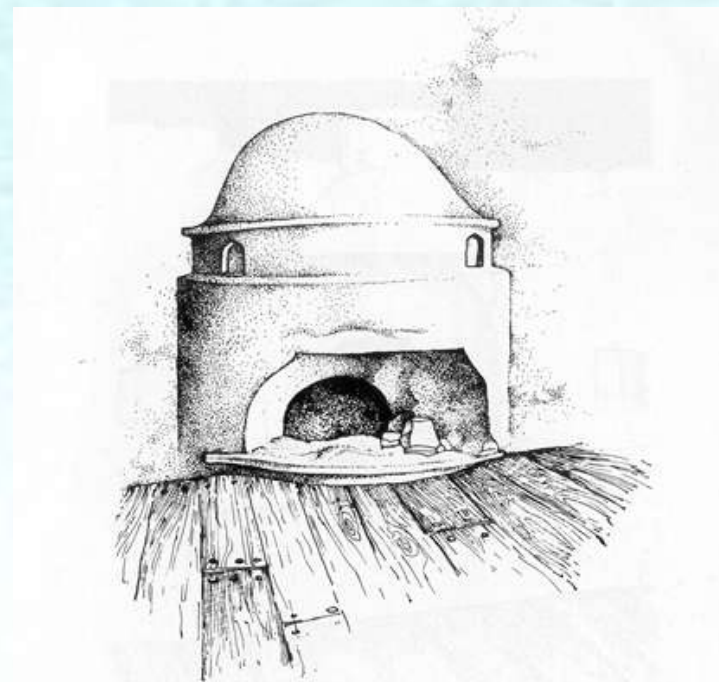
4.1 Κτιριολογία

Το συγκρότημα αποτελείται από τρεις κατοικίες που κυμαίνονται από 150τ.μ.-200τ.μ. Οικίες που μοιράζονται πολλά κοινά στοιχεία, ωστόσο έχουν και πολλές διαφορές.

Οι χώροι των κατοικιών αναπτύσσονται σε 2 ορόφους αξιοποιώντας την μεγάλη κλίση του εδάφους. Προσπαθήσαμε στον εσωτερικό σχεδιασμό να δημιουργηθεί άνεση και λειτουργικότητα αποφεύγοντας πολλά παραδείγματα, όπως σε παλαιότερες κατοικίες, πολυπλοκότητας της κίνησης μέσα σε αυτές, χωρίς όμως να υπάρξει διαφοροποίηση στην λογική σχεδίασης. Η μελέτη των κατοικιών και γενικότερα ο συνολική διαμόρφωση του συγκροτήματος έχει υπαγορευτεί από την αξιοποίηση του ανάγλυφου του εδάφους.

Σε όλες τις κατοικίες γίνεται διαχωρισμός των ζωνών διημέρευσης και διανυκτέρευσης. Η πρώτη ζώνη περιλαμβάνει το σαλόνι, την τραπεζαρία, τη κουζίνα και τους βοηθητικούς χώρους. Η ένωση των ζωνών γίνεται σε κάθε κατοικία μέσω της εσωτερικής κλίμακας. Η δεύτερη ζώνη περιλαμβάνει τα υπνοδωμάτια και τα λουτρά. Βέβαια η κάθε κατοικία έχει διαφορετική διαμόρφωση χώρων ώστε να επιτυγχάνεται η εξυπηρέτηση των διαφορετικών προτιμήσεων σε μεγαλύτερο φάσμα.

Τέλος το στοιχείο της πέτρας, του ξύλου, του νερού και της βλάστησης ενσωματώνονται στον γενικό σχεδιασμό των κατοικιών, συμβάλλοντας στην ενοποίηση του εσωτερικού και εξωτερικού χώρου.

4.2 Μορφολογία

Όπως προαναφέρθηκε οι κατοικίες μοιράζονται κοινά στοιχεία και ταυτόχρονα πολλές διαφορές. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα τη ποικιλομορφία στην μορφή αυτών ,με γνώμονα τη διατήρηση των γενικών συνθετικών αρχών.

Σε όλες τις κατοικίες του συγκροτήματος ,είναι εμφανής ο σχεδιασμός που προκύπτει από τις μεγάλες επιρροές που δέχτηκε το νησί της Σκοπέλου από την ηπειρωτική παραδοσιακή αρχιτεκτονική. Πρόκειται για διώροφες κατασκευές που είναι εξολοκλήρου λιθόκτιστες ,ενισχυμένες με σενάζια περιμετρικά από οπλισμένο σκυρόδεμα και κάποια κομμάτια του ορόφου που είναι κατασκευασμένα από ξύλο(σαχνισί). Τα τμήματα αυτά προεξέχουν από τον κάθετο άξονα της κατασκευής και είναι διάτρητα από σειρά ανοιγμάτων. Τα σπίτια στεγάζονται από πολυκλινείς ξύλινες στέγες καλυμμένες με σχιστολιθικές σκεπόπλακες της περιοχής που προεξέχουν περιμετρικά ,προφυλάσσοντας έτσι τους τοίχους από τα νερά της βροχής .

Οι όψεις των κτιρίων δημιουργήθηκαν βάση των παραδοσιακών ύφων σε συνδυασμό με λεπτούς και προσεχτικούς χειρισμούς ένταξης μοντέρνων στοιχείων αλλά και του έντονου ανάγλυφου του εδάφους όπου ένα τμήμα του ισογείου είναι χωμένο στο έδαφος με αποτέλεσμα από την μια πλευρά οι κατοικίες να φαίνονται μονώροφες κι από την άλλη διώροφες.

Οι κλιματολογικές συνθήκες επιτρέπουν αίθρια καλυμμένα με πέργκολες και κληματαριές. Τα ανοίγματα είναι διαφόρων διαστάσεων, που τα μεγαλύτερα βρίσκονται στην πρόσοψη των κτιρίων με σκοπό την μεγαλύτερη εκμετάλλευση του ηλίου και την αξιοποίηση της θέας προς τη θάλασσα.

Στο εσωτερικό των σπιτιών ,η λογική των χρήσεων των ορόφων αλλά και επιμέρους στοιχείων παραμένει ίδια με την ηπειρωτική αρχιτεκτονική ,με την μόνη διαφορά ότι πλέον αξιοποιούνται βάση των σημερινών αναγκών.

4.3 Υλικά- Φέρ. Οργανισμός Κατασκευής

Η επιλογή των υλικών έγινε με συγκεκριμένα κριτήρια ,εκ των οποίων τα βασικότερα είναι η ένταξη στο φυσικό τοπίο ,η διάρκεια ζωής ,η θερμοδιαπερατότητα ,η ανακυκλωσιμότητα ,η διαθεσιμότητα ,η ασφάλεια κι η αισθητική. Προσπαθήσαμε με την επιλογή των υλικών να μην λειτουργήσουμε εις βάρος της παραδοσιακής εικόνας του οικισμού. Έτσι το αλουμίνιο και ο χάλυβας δεν χρησιμοποιήθηκαν ,ενώ οπλισμένο σκυρόδεμα χρησιμοποιήθηκε στις θεμελιώσεις, στα σενάζια και σε ελάχιστα σημεία που δεν είναι εμφανής.

Τα υλικά που χρησιμοποιήθηκαν είναι τα εξής.

- **Πέτρα**

Η πέτρα ως φυσικό δομικό υλικό εξασφαλίζει την ιδιαιτερότητα της εμφάνισης και αισθητικής του έργου, στο οποίο χρησιμοποιείται.

Τα πλεονεκτήματα της πέτρας την καθιστούν ένα από τα πιο αξιόπιστα υλικά κατασκευής. Η ανθεκτικότητά της στις καιρικές συνθήκες αλλά και στην επίδραση άλλων εξωγενών παραγόντων, καθώς και το γεγονός ότι δεν επηρεάζεται από μικροοργανισμούς, έντομα

κτλ. συνθέτουν μια επιλογή με αυξημένη διάρκεια ζωής. Επίσης εκτός από τη διαχρονικότητα, η πέτρα, ανεξάρτητα από τον τρόπο με τον οποίο χρησιμοποιείται – σύγχρονο ή παραδοσιακό -, σηματοδοτεί πάντα μια ιδιαίτερη αισθητική προσέγγιση και μια διακριτική έκφραση καλαισθησίας. Ένα άλλο χαρακτηριστικό που επιζητείται συχνά είναι η προβολή των αξιών που αντιπροσωπεύει το συγκεκριμένο δομικό υλικό, δηλαδή της σταθερότητας, της δύναμης και της μονιμότητας.

Τέλος ο πέτρινος εξωτερικός τοίχος, λόγω του μεγάλου πάχους 50 εκ. εκτός από την ιδιαίτερη αισθητική του, επιτρέπει στον ιδιοκτήτη να μεγαλώσει το εμβαδόν του σπιτιού του μη προσμετρώντας στην δόμηση το πάχος των εξωτερικών τοίχων (Ν.3044 ΦΕΚ 197/27-8-2002 άρθρο 8 παράγραφος 1στ.)

- **Ξύλο**

Το ξύλο αποτελούσε ανέκαθεν ένα από τα βασικά υλικά επενδύσεων του κτιριακού κελύφους, μια πρακτική συνυφασμένη με την αισθητική του ποιότητα και τη διακοσμητική του ευελιξία. Παράλληλα με τον ιδιαίτερο αρχιτεκτονικό τους χαρακτήρα, οι ξύλινες επενδύσεις συνδυάζουν λειτουργικότητα και περιβαλλοντικά οφέλη. Παρέχουν προστασία του κελύφους από την επίδραση των κλιματικών παραγόντων, έχουν μηχανική αντοχή και παρουσιάζουν θερμομονωτική και ηχοαπορροφητική δράση. Το ξύλο που χρησιμοποιείται στη δόμηση υπάρχει σε αφθονία, αναπτύσσεται φυσικά, αυστηρά σε ελεγχόμενες καλλιέργειες, αποτελεί ανανεώσιμη πηγή πρώτης ύλης και είναι πλήρως ανακυκλώσιμο.

Στις κατοικίες χρησιμοποιήθηκε σε ευρεία κλίμακα για την κατασκευή των ανοιγμάτων, των εσωτερικών και εξωτερικών δαπέδων, στις στέγες, στις εσωτερικές κλίμακες και στα κάγκελα καθώς και για την

διακόσμηση των εσωτερικών χώρων. Ειδικότερα επιλέχθηκε ως στοιχείο εξωτερικής επένδυσης των κτιρίων στο σαχισί καθώς συνδυάζεται αρμονικά με όλα τα υπόλοιπα υλικά, έχει μικρό βάρος, υψηλή αισθητική αξία και αποτελεί ένα από τα πλέον οικολογικά δομικά υλικά.

Οι επενδύσεις στο σαχισί έγιναν με χημικά τροποποιημένη ξυλεία

(Kebony), όπου βασίζεται σε μια νέα, περιβαλλοντικά φιλική τεχνολογία παραγωγής. Πρόκειται για νορβηγικό προϊόν και αποτελεί την οικολογική εναλλακτική παραγωγή του σκληρού ξύλου από τροπικές περιοχές (όπως teak, ιρόκο κ.α.). Η πρώτη ύλη του είναι ξυλεία κυρίως από πεύκο, σημύδα και οξιά. Χαρακτηριστικά του υλικού είναι η εξαιρετική αντοχή σε περιβαλλοντικές επιδράσεις και στη πάροδο του χρόνου, μεγάλη διάρκεια ζωής και σχεδόν μηδαμινές απαιτήσεις συντήρησης.

- **Γυαλί**

Τα βασικά συστατικά του γυαλιού δεν θεωρούνται σπάνια ούτε ρυπογόνα. Έχει σχετικά μεγάλη ενσωματωμένη ενέργεια, αλλά μεγάλη διάρκεια ζωής και τέλος ανακυκλώνεται. Χρησιμοποιήθηκε στην απαραίτητη συμπλήρωση της κατασκευής των ξύλινων ανοιγμάτων.

- **Σκυρόδεμα**

Το οπλισμένο σκυρόδεμα χρησιμοποιήθηκε για την κατασκευή των θεμελίων, των περιμετρικών σεναζίων καθώς και ορισμένων μικρών πλακών. Για παράδειγμα στα τμήματα που στηρίζεται το σαχισί καθώς και στη κατοικία 2 που δημιουργείται ένα μικρό κομμάτι δώματος και στο w.c. Ακόμη, ήταν αναγκαία η χρησιμοποίησή του για τους περιμετρικούς τοίχους στην κατασκευή των πισίνων.

- **Φέρων οργανισμός**

Ένας τοίχος από πέτρα θεμελιώνεται ανάλογα με τη στατική του λειτουργία. Οι φέροντες τοίχοι έχουν θεμέλιο από σκυρόδεμα, ενώ οι τοίχοι πλήρωσης ξεκινούν από την πλάκα του δαπέδου. Η πρώτη σειρά λίθων διαμορφώνεται από λίθους μεγάλου μεγέθους επάνω σε παχιά στρώση συνδετικού κονιάματος. Κατά την δόμηση των επόμενων σειρών αποφεύχθηκε η δημιουργία συνεχών κατακόρυφων αρμών, οι οποίοι αποτελούν άξονες ευαισθησίας της κατασκευής. Στους φέροντες τοίχους διαμορφώθηκε στέψη από λίθους μεγάλου μεγέθους που καταλαμβάνουν ολόκληρο το πάχος του τοίχου και χτίστηκαν με ισχυρότερο συνδετικό κονίαμα σε σχέση με τον υπόλοιπο τοίχο. Το συνδετικό κονίαμα που χρησιμοποιήθηκε στην κατασκευή του πέτρινου τοίχου δεν είναι πολύ υδαρές για να αποφευχθεί η ρύπανση των εμφανών επιφανειών των λίθων με περισσεύματα κονιάματος. Η αρμολόγηση των πέτρινων τοίχων επιτεύχθηκε με εισέχοντες αρμούς. Αντίθετα, σε μερικές περιπτώσεις το κονίαμα αρμολόγησης διαμορφώθηκε έτσι, ώστε να καλύπτει μια λουρίδα στην περίμετρο της επιφάνειας των λίθων. Η χρήση συνδετικού κονιάματος ενίσχυσε την ενότητα της κατασκευής.

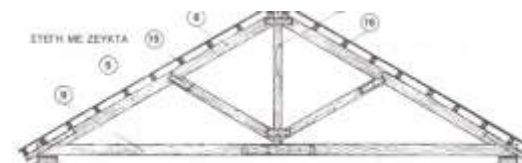
Το πάχος των φερόντων πέτρινων τοίχων είναι ανάλογο με το μήκος τους. Οι διασταυρώσεις τους ενισχύονται με τη χρήση μεγάλων γωνιόλιθων (αγκωνάρια), που έχουν μεγαλύτερη αντοχή από τους υπόλοιπους λίθους της κατασκευής. Οι διασταυρώσεις ενισχυθήκαν με ειδικούς ξύλινους και μεταλλικούς συνδέσμους. Οι περίδεσμοι ενίσχυσης (σενάζ) από λίθους έχουν διαφορετική αντοχή και διαστάσεις σε σύγκριση με αυτές του υπόλοιπου τοίχου.

Τέλος οι πέτρινοι τοίχοι που χτίστηκαν χωρίς συνδετικό κονίαμα (ξερολιθιάς) επιλέχθηκαν μόνο για υπαίθριες κατασκευές μικρού ύψους.

- **Στέγη**

Στέγη είναι η επικάλυψη του κτιρίου για την προφύλαξη των εσωτερικών μερών από τις ατμοσφαιρικές συνθήκες. Αποτελείται από κεκλιμένα επίπεδα για την διευκόλυνση της ροής του βρόχινου νερού και την απομάκρυνση του χιονιού.

Ο φέρων οργανισμός της στέγης είναι κατασκευασμένος από ξύλο και αποτελείται από ζευκτά. Το ζευκτό είναι ένα επίπεδο δικτύωμα τριγωνικής διατομής κατασκευασμένο από ξύλινα στοιχεία. Η

παράταξη αυτών των στοιχείων με τις κατάλληλες μεταξύ τους συνδέσεις δημιουργεί τη φέρουσα κατασκευή της στέγης. Σαν επικάλυμμα της στέγης έχουν τοποθετηθεί βυζαντινού τύπου

κεραμίδια. Για τη στέγαση ορισμένων εξωτερικών υπαίθριων χώρων επιλέχθηκαν ξύλινες πέργκολες ,με επένδυση καλαμωτών στο επάνω μέρος.

- **Τοιχοποιίες**

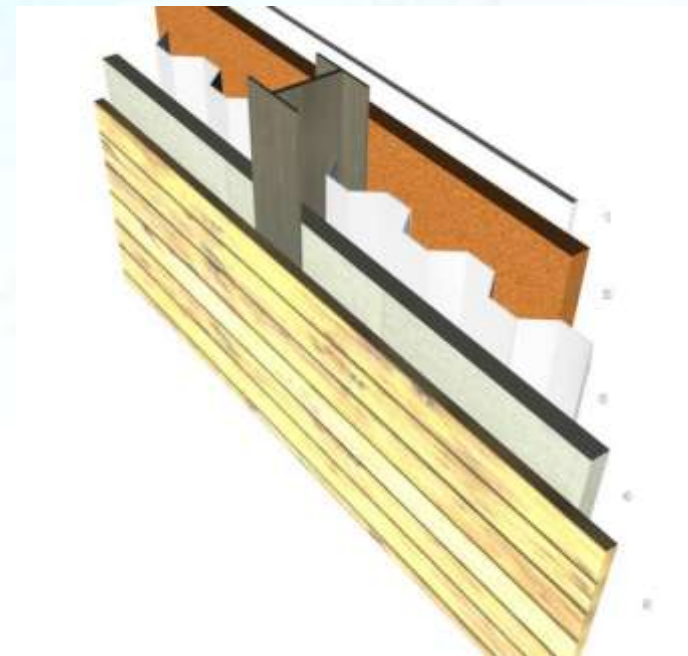
Για τους εξωτερικούς τοίχους ,με συνολικό πάχος 50εκ. ,υλικό κατασκευής είναι οι ντόπια Σκοπελίτικη πέτρα. Μόνη εξαίρεση στην εξωτερική δομή αποτελούν τα τμήματα που βρίσκεται το σαχνισί ,όπου επιλέξαμε να κατασκευασθεί από ξύλο εκμεταλλεούμενοι το μικρό βάρος ,την ικανοποιητική θερμοπερατότητα αλλά και τον αισθητικό συνδυασμό πέτρας-ξύλου-νερού-δέντρων που βρίσκονται στο σύνολο του συγκροτήματος.

Στους εσωτερικούς τοίχους ,συνολικού πάχους 10εκ. επιλέξαμε για υλικό κατασκευής το ξύλο καθώς είναι μονωτικό υλικό ,ηχοαπορροφητικό και κυρίως για το μικρό βάρος γιατί τα πατώματα είναι και εκείνα ξύλινα.

- **Δάπεδα**

Η κατασκευή τους στο ισογείου είναι από μπετόν με επικάλυψη ξύλινων πατωμάτων(παρκέ) και στους χώρους της κουζίνας χρωματιστές τσιμεντοκονίες. Το δάπεδο στον όροφο αποτελείται από σύστημα ξύλινων δοκών διατεταγμένων παράλληλα μεταξύ τους σε απόσταση 70-80εκ.με επικάλυψη από φαρδιές τάβλες μήκους 2μ.και μόνωση στο ενδιάμεσο. Η δοκοί εδράζονται στην πέτρινη τοιχοποιία είτε απευθείας είτε μέσω διαμήκους δοκού που εξασφαλίζει κατανομή των φορτίων στον τοίχο.

Εξωτερικά έγινε χρήση ξύλινου δαπέδου κατασκευής deck ,το οποίο είναι υψηλής αντοχής και ανθεκτικό στις καιρικές μεταβολές και στην υγρασία σε συνδυασμό με πλάκες Καρύστου.

5.Περιγραφή κατοικιών

5.1. Κατοικία Α

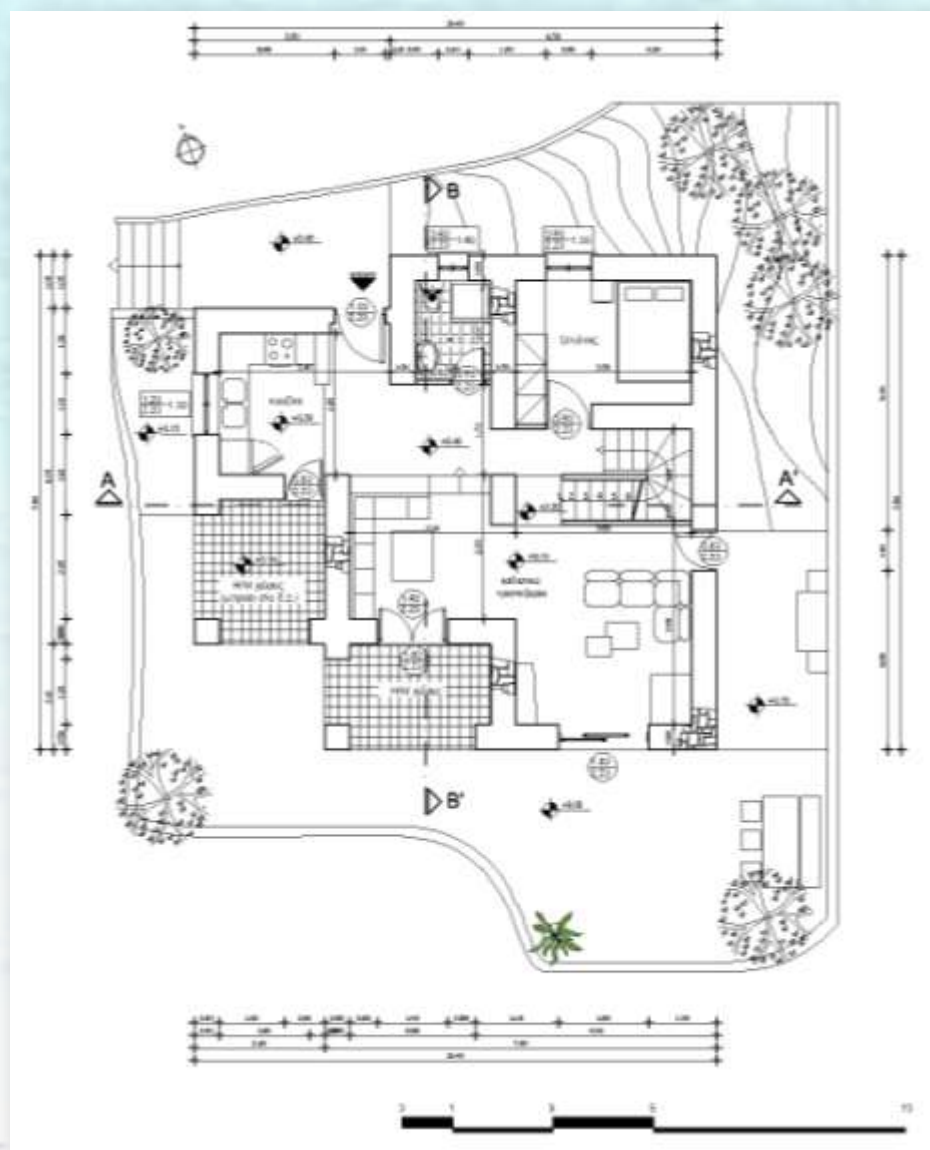
Η πρώτη κατοικία έχει σχεδιαστεί στο χαμηλότερο τμήμα του οικοπέδου, όπου η κλίση του εδάφους δεν είναι ιδιαίτερα απότομη. Εκμεταλλευόμενοι την υψομετρική διαφορά και το ανάγλυφο της περιοχής, η κύρια είσοδος έχει κατασκευαστεί στην πίσω πλευρά της οικίας. Με αυτό τον τρόπο δημιουργείται η πρώτη επαφή του κατοίκου στην συνολική αισθητική του συγκροτήματος.

Το εμβαδόν της κατοικίας είναι 112.80τ.μ. ενώ οι ήμι-υπαίθριοι καλύπτουν 17.51 τ.μ. Το σπίτι συγκροτείται από έναν ενιαίο διώροφο όγκο, τετράγωνης κάτοψης, όπου στο ισόγειο διαμορφωμένες από το ανάγλυφο του εδάφους υπάρχουν μικρές υψομετρικές διαφορές χωρίζοντας τα τμήματα της κουζίνας με αυτά του σαλονιού και της τραπεζαρίας. Επίσης υπάρχει ο ξενώνας όπου η σχεδίαση του στο ισόγειο της οικίας έγινε για να υπάρχει σχετική αμεσότητα με τον χώρο τη κουζίνας και του WC. Μια εσωτερική σκάλα μας μεταφέρει στον όροφο όπου υπάρχουν τρία υπνοδωμάτια και ένα λουτρό. Τα δυο μεγαλύτερα υπνοδωμάτια έχουν κοινή έξοδο στο μπαλκόνι που βρίσκεται στην πρόσοψη του κτιρίου. Ενώ στην πίσω πλευρά υπάρχει η κοινόχρηστη αυλή.

Οι καλυπτόμενοι ήμι-υπαίθριοι χώροι φέρουν το στοιχείο της καμπύλης, στοιχείο που παρατηρείται και στις άλλες δυο κατοικίες.

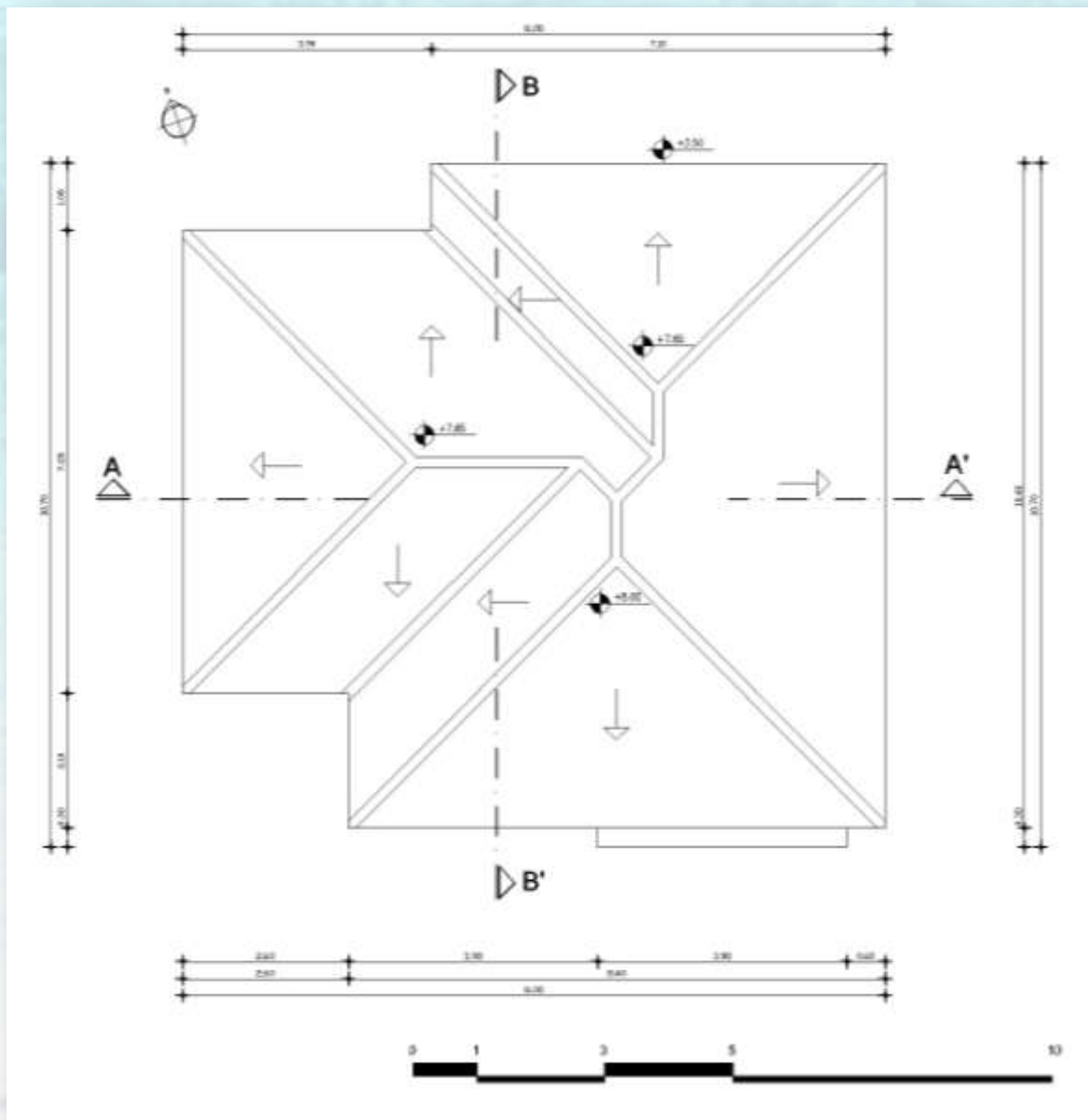

ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ

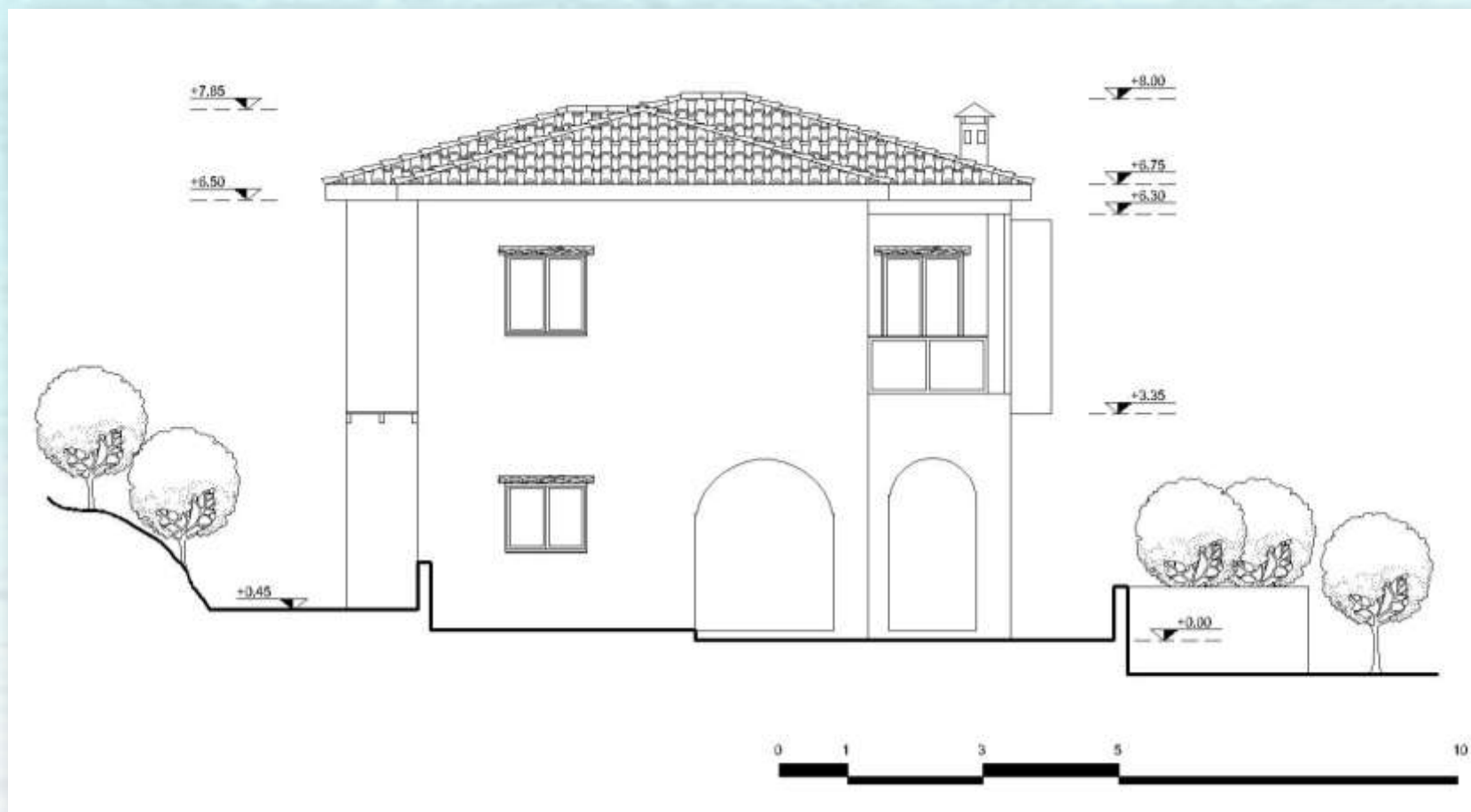
ΚΑΤΟΨΗ ΟΡΟΦΟΥ

ΚΑΤΟΨΗ ΣΤΕΓΗΣ

ΝΟΤΙΑ ΟΨΗ

ΔΥΤΙΚΗ ΟΨΗ

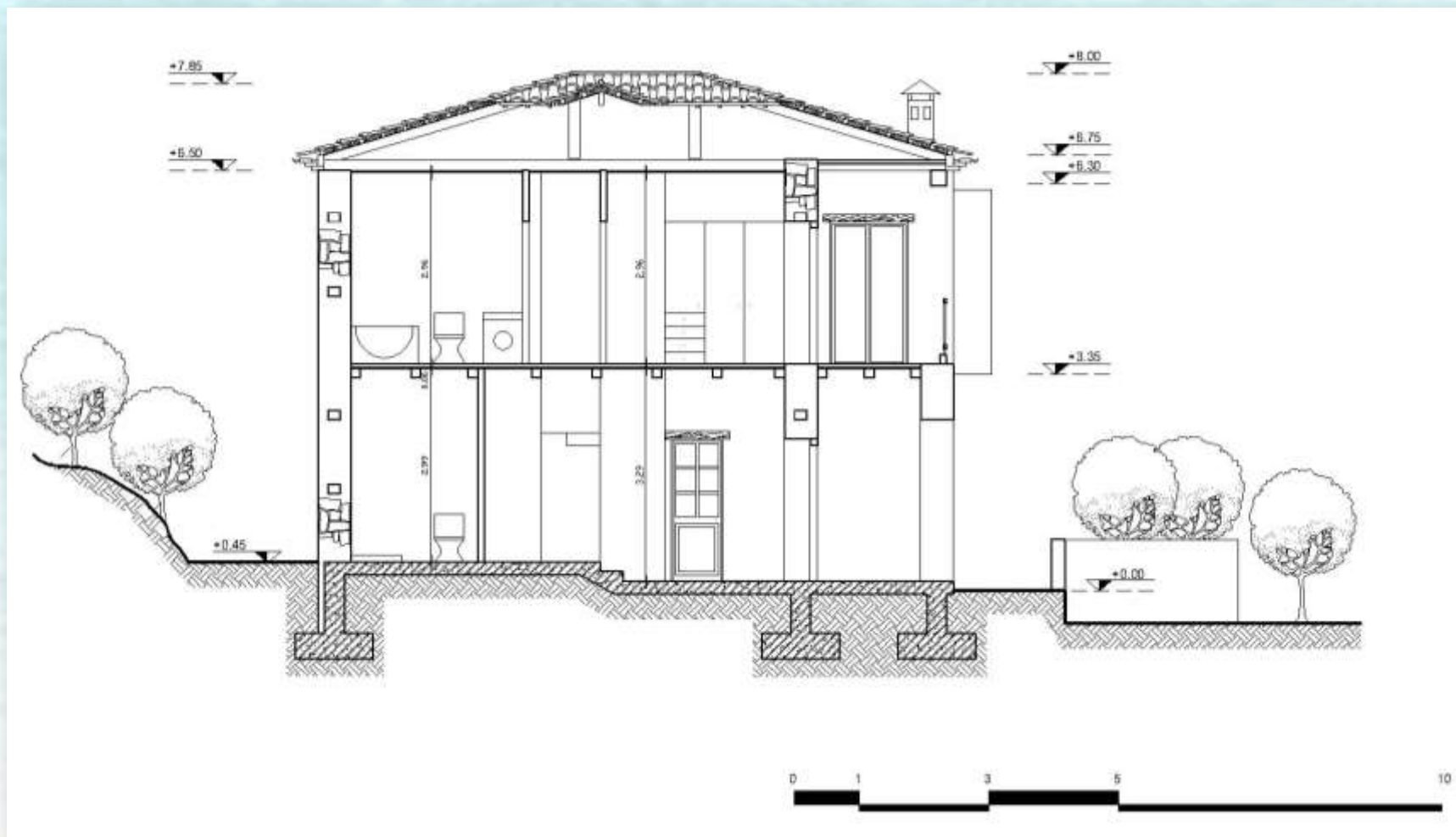
ΒΟΡΕΙΑ ΟΨΗ

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ

TOMH A-A

TOMH B-B

5.2 Κατοικία Β

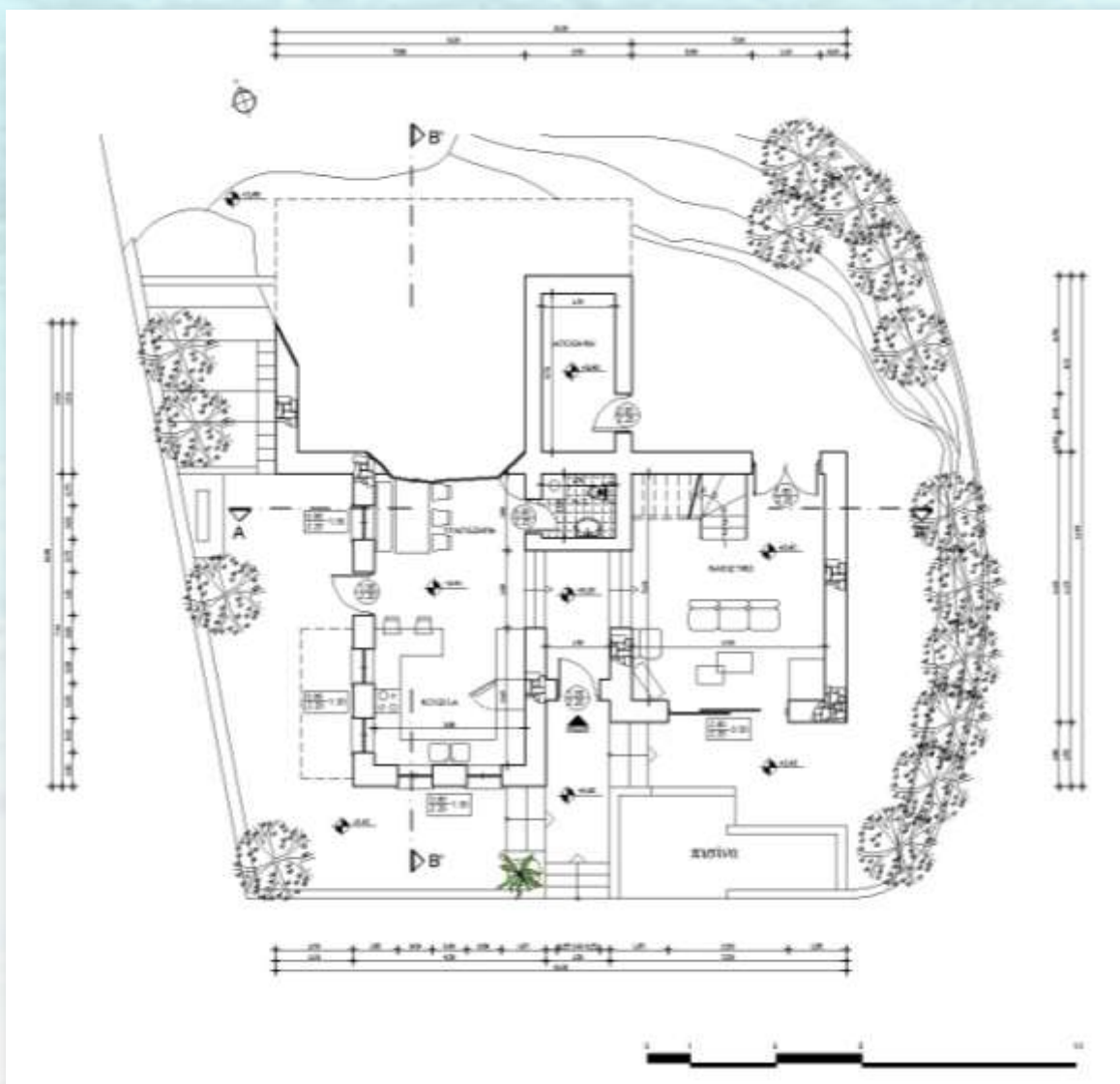
Η δεύτερη κατοικία έχει τοποθετηθεί στο μέσω του οικοπέδου όπου πλέον η κλίση του εδάφους είναι έντονη. Ο προσανατολισμός της είναι στραμμένος ως προς την καλύτερη αξιοποίηση του εδάφους και της επιβλητικής θέας. Αποτελείται από 127.20 τ.μ. ενώ οι ήμι-υπαίθριοι χώροι και οι εξώστες καλύπτουν τα 11.20 τ.μ. Η είσοδος έχει τοποθετηθεί στην πρόσοψη της κατοικίας όπου για να φτάσει κανείς διανύει ένα κομμάτι του συγκροτήματος, δίνοντας του το συνολικό μέγεθος της οικίας.

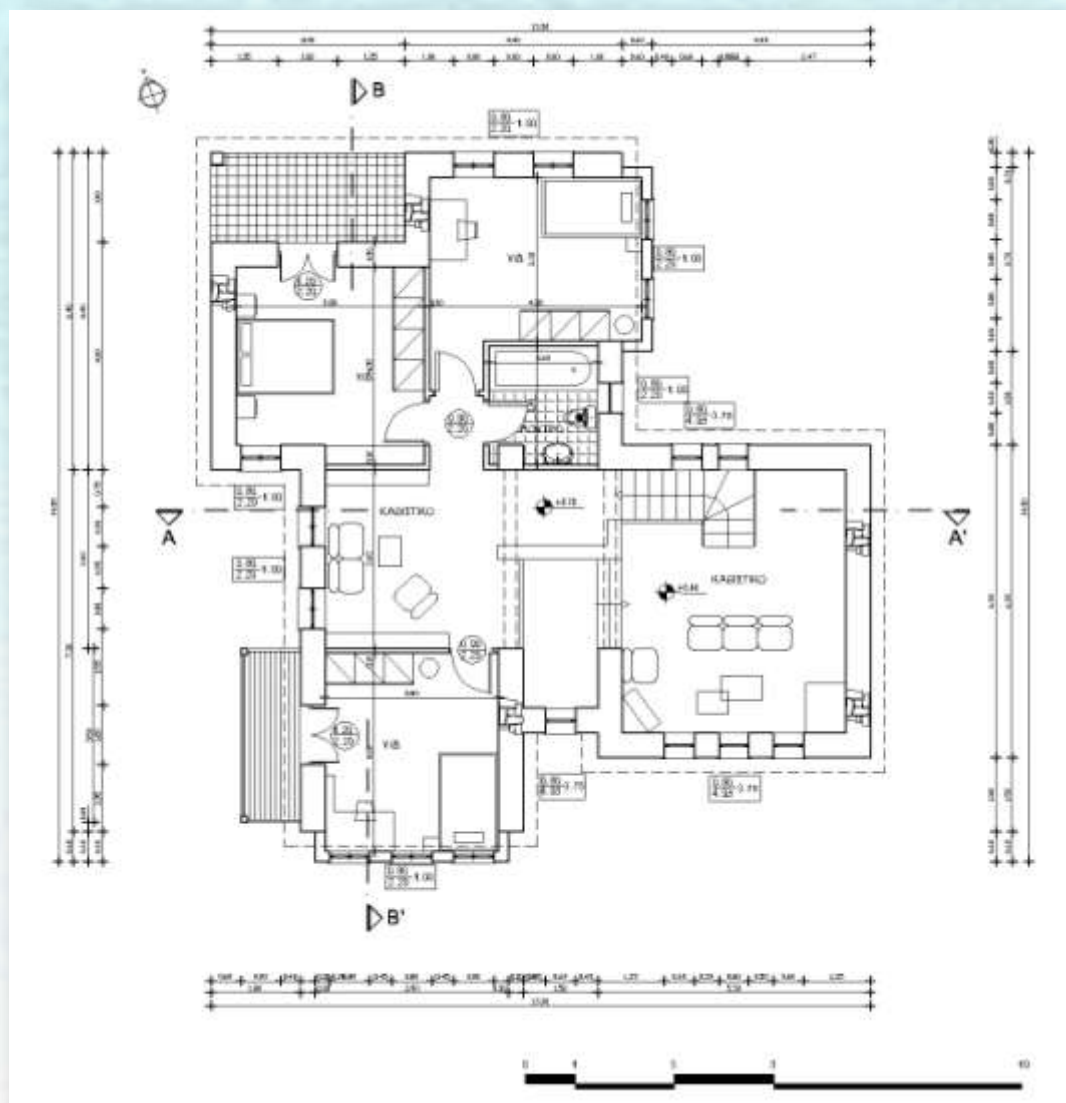
Εσωτερικά του σπιτιού, δεξιά από την είσοδο, υπάρχει ανοιχτός όγκος συνολικού ύψους 6 μέτρων όπου βρίσκεται το σαλόνι με θέα προς τη θάλασσα και υπάρχει άνοιγμα προς το εξωτερικό καθιστικό με την πίσινα. Στην πίσω πλευρά του καθιστικού, προς την βορειοανατολική πλευρά, έχει δημιουργηθεί μπαλκονόπορτα που οδηγεί στο πίσω εξωτερικό αίθριο. Αριστερά της κεντρικής εισόδου, υπάρχει η κουζίνα με την τραπεζαρία όπου βρίσκεται και το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της οικίας καθώς ο βράχος του εδάφους εισέρχεται στο εσωτερικό του σπιτιού. Επίσης υπάρχει ένα WC και η έξοδος από την κουζίνα προς τον κήπο και τον εξωτερικό παραδοσιακό φούρνο.

Στον όροφο η σκάλα καταλήγει σε ένα μικρο ανοιχτό καθιστικό που έχει το ρόλο του παραδοσιακού οντά. Υπάρχουν επίσης ένα λουτρό και τρία υπνοδωμάτια, όπου στα δυο από αυτά δημιουργείται το παραδοσιακό σαχνισί. Τέλος, στους ανοιχτούς κοινόχρηστους χώρους, η στέγη είναι εμφανής δίνοντας την αίσθηση του παραδοσιακού πέτρινου - ζεστού σπιτιού σε αντίθεσή με τα υπνοδωμάτια που επιλέξαμε η οροφή να μην είναι εμφανής.

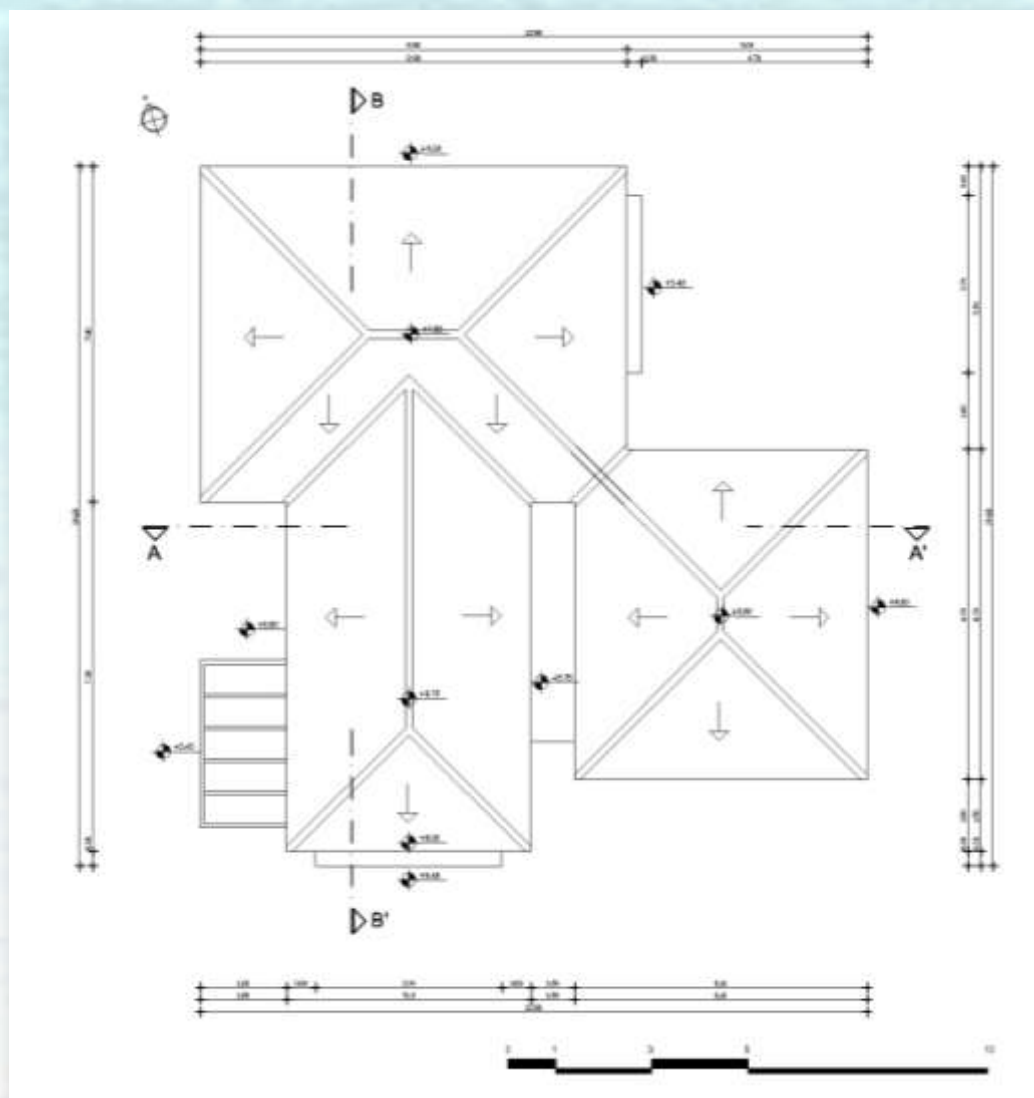

ΚΑΤΟΨΗ ΟΡΟΦΟΥ

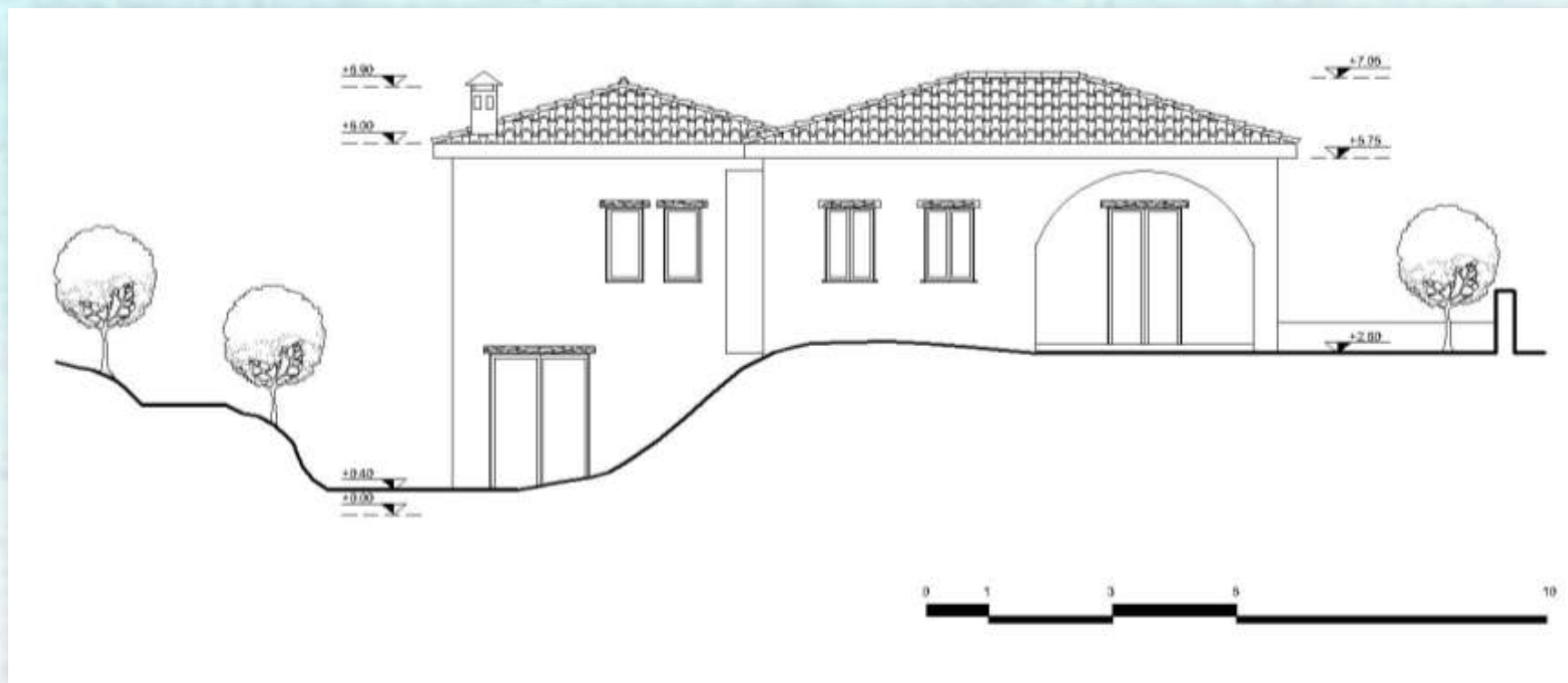
ΚΑΤΟΨΗ ΣΤΕΓΗΣ

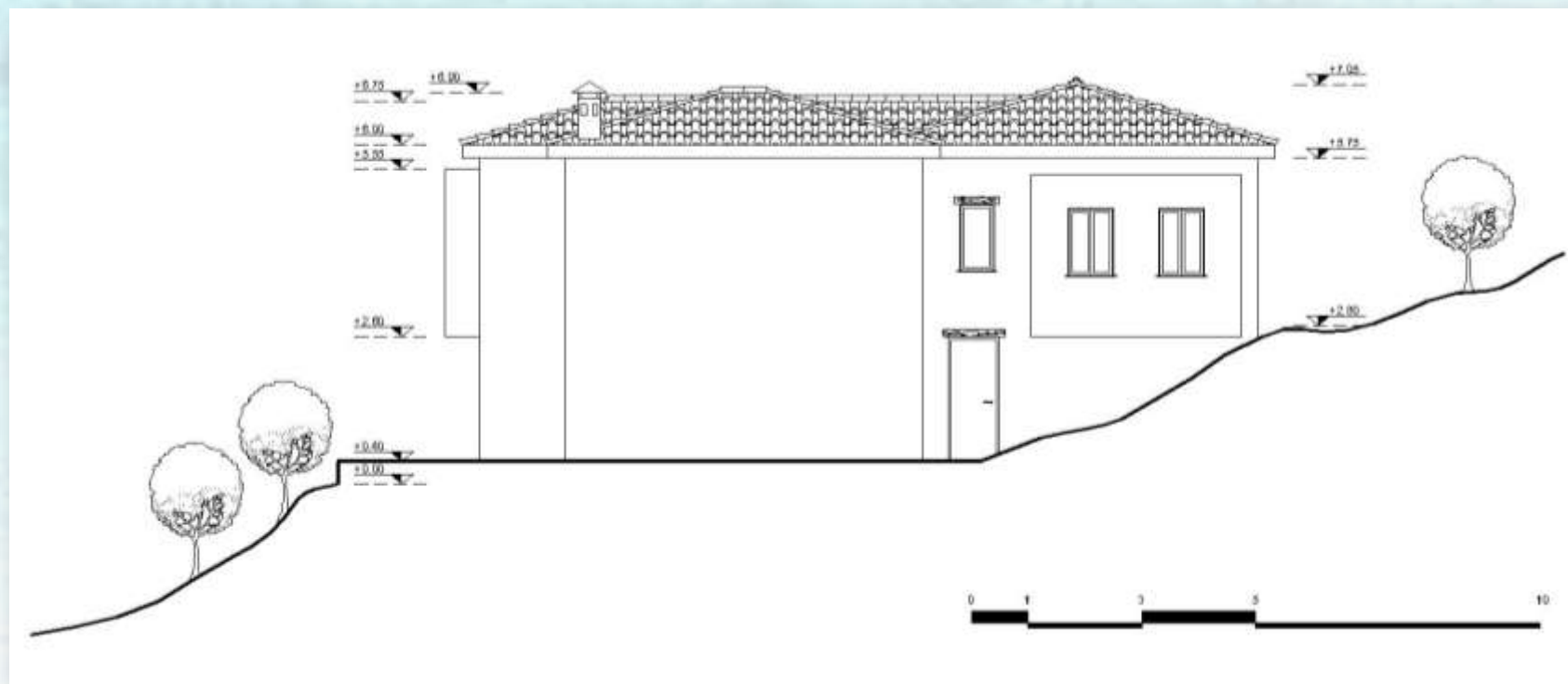
ΝΟΤΙΑ ΟΨΗ

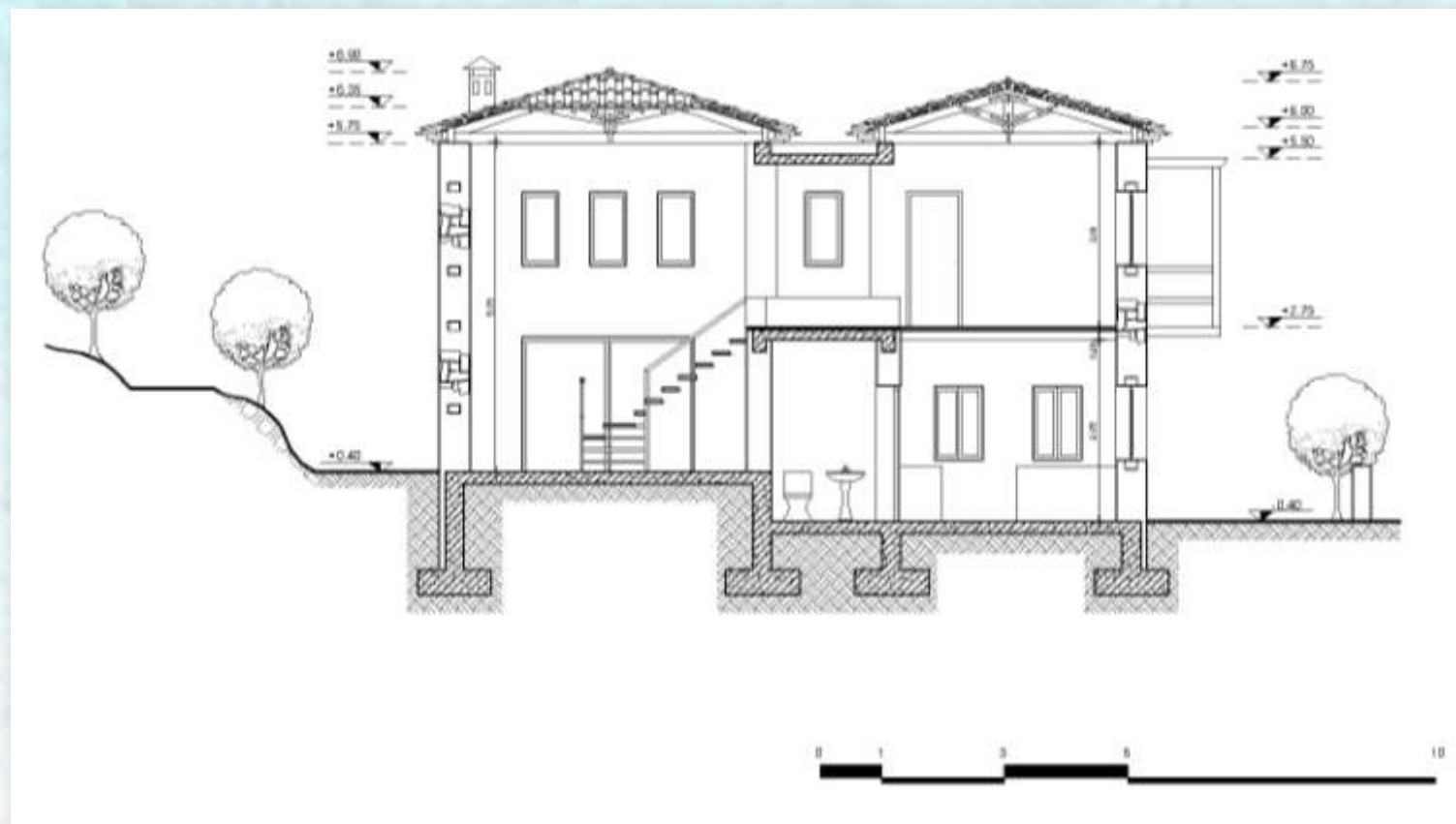
ΔΥΤΙΚΗ ΟΨΗ

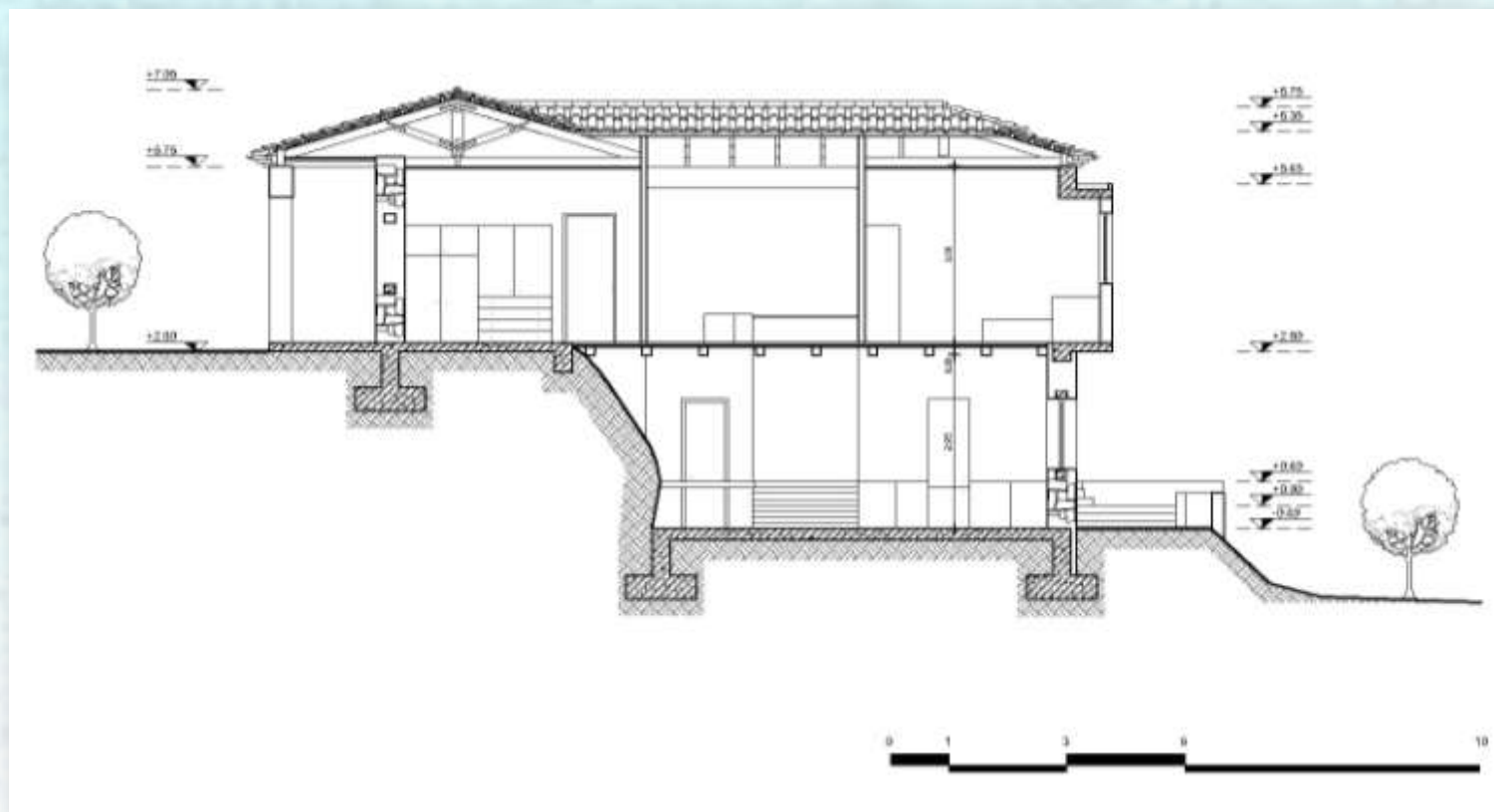
ΒΟΡΕΙΑ ΟΨΗ

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ

TOMH A-A

TOMH B-B

5.3 Κατοικία Γ

Η τρίτη κατοικία είναι αυτή που έχει να αντιμετωπίσει την πιο έντονη κλίση του εδάφους όπου σε κάποια σημεία ξεπερνάει το 30%. Ο προσανατολισμός της παραμένει ίδιος με των υπολοίπων κατοικιών και ο σχεδιασμός των καθημερινών και συχνότερων χρήσεων της οικίας στρέφεται προς την θάλασσα και τη μοναδική θέα αξιοποιώντας το φως που παραδίδεται από την νοτιοδυτική τοποθέτηση του οικοπέδου. Έχει εμβαδόν 132,60 τ.μ. και η είσοδος βρίσκεται την πλαϊνή πλευρά της οικίας, οδηγούμενος κάνεις εύκολα ανεβαίνοντας ή κατεβαίνοντας τις κλίμακες που υπάρχουν από τους χώρους στάθμευσης.

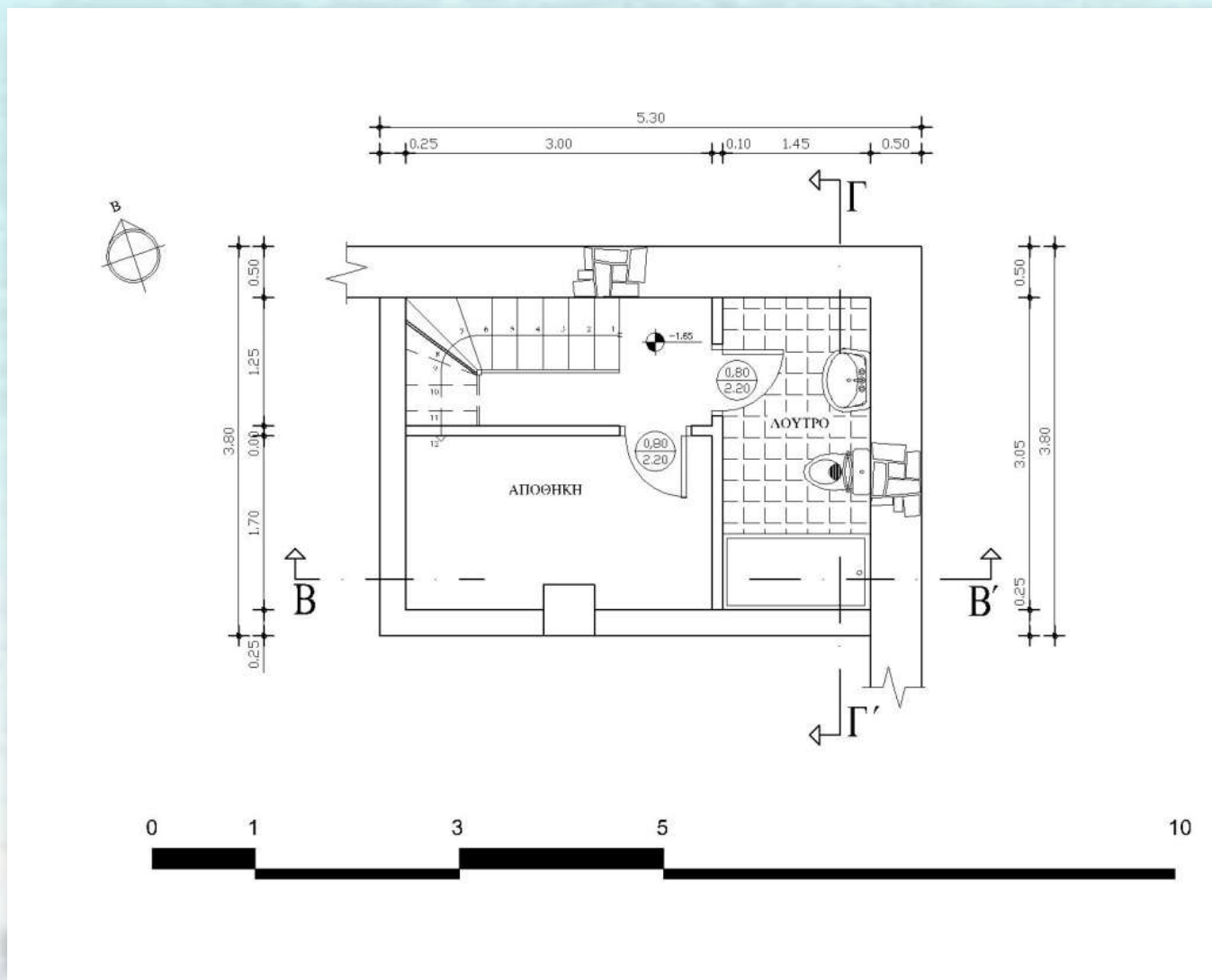
Εσωτερικά της οικίας, γίνεται αντιληπτός ο σκοπός να δοθεί η αίσθηση του παραδοσιακού σχεδιασμού χωρίς όμως να δημιουργηθεί πρόβλημα λειτουργικότητας και άνεσης σε σχέση με τις σημερινές ανάγκες. Στο ισόγειο υπάρχει το καθιστικό, η κουζίνα με την τραπεζαρία και ένας μικρότερος ανυψωμένος χώρος που βρίσκεται το τζάκι. Επίσης υπάρχει μια σκάλα που καταλήγει στο υπόγειο όπου υπάρχει ένα WC και μια αποθήκη. Στον όροφο βρίσκεται ένα λουτρό και δυο υπνοδωμάτια όπου το ένα διαθέτει ξεχωριστό WC.

Η ιδιαιτερότητα και το χαρακτηριστικό που υπάρχει στην συγκεκριμένη κατοικία είναι η δημιουργία ενός συνδεδεμένου υπαίθριου χώρου δυο όγκων όπου μέσω αυτού οδηγείται σε ένα μικρό ξεχωριστό ξενώνα που έχει το δικό του WC και κουζινάκι. Η είσοδος του μπορεί να επιτευχθεί ξεχωριστά από την υπόλοιπη κατοικία, δείχνοντας ένα μέρος από τον σκοπό του, που είναι η αυτονόμησή του, καθώς μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως ο ξεχωριστός χώρος ενός παιδιού που βρίσκεται στο στάδιο της ανεξαρτητοποίησης από την οικογένεια αλλά και ως ένας ευχάριστος τόπος ενδεχομένως για έναν επισκέπτη.

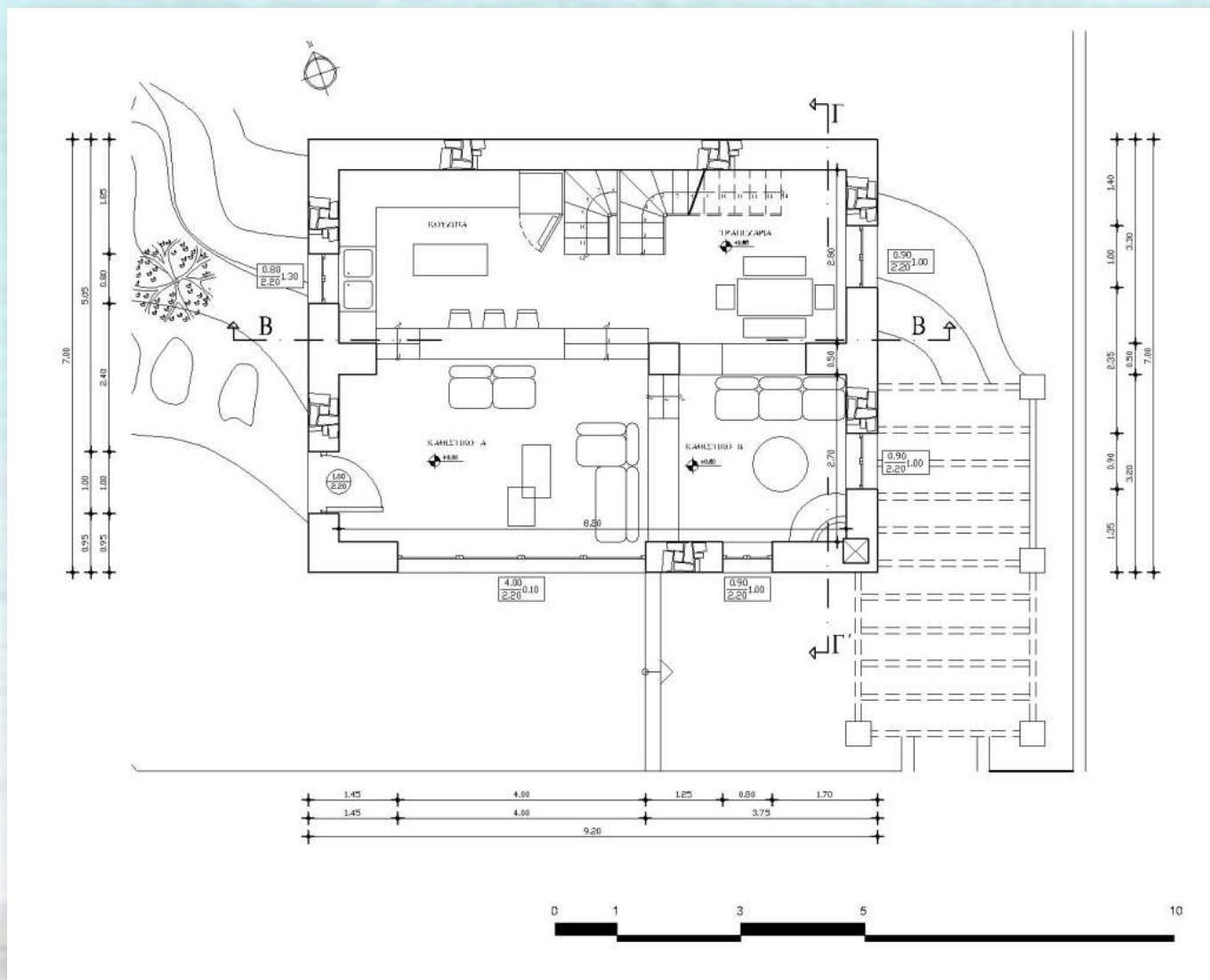
Τέλος, οι τρεις κατοικίες σκοπό έχουν να ικανοποιήσουν ένα εύρος προτιμήσεων που θα καλύπτουν τις ανάγκες διαφορετικών οικογενειών κι όχι μια σχεδιαστική μονοτονία. Η συνολική αίσθηση που αφήνει το συγκρότημα σε συνδυασμό με το γύρω περιβάλλον ευελπιστούμε να υλοποιεί τις προσδοκίες που μπορεί να έχει κάποιος σε ένα τέτοιο μέρος.

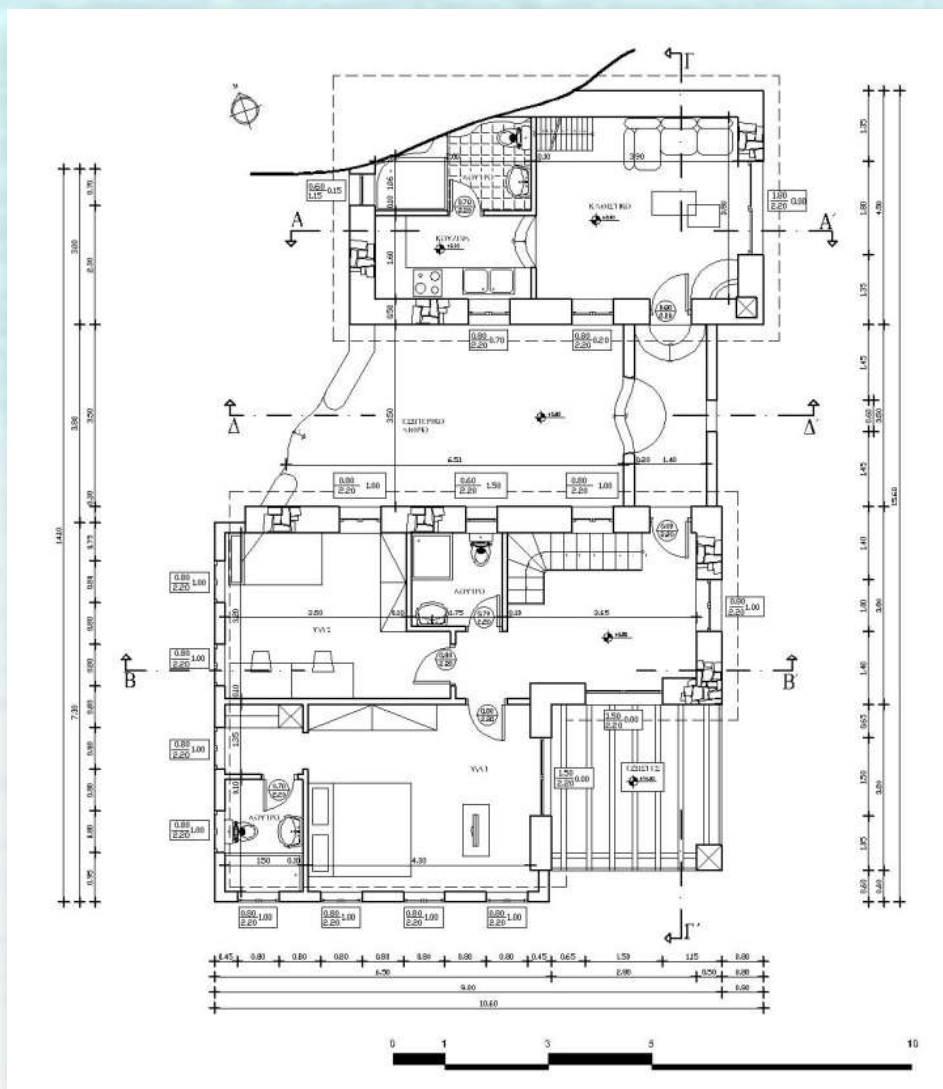

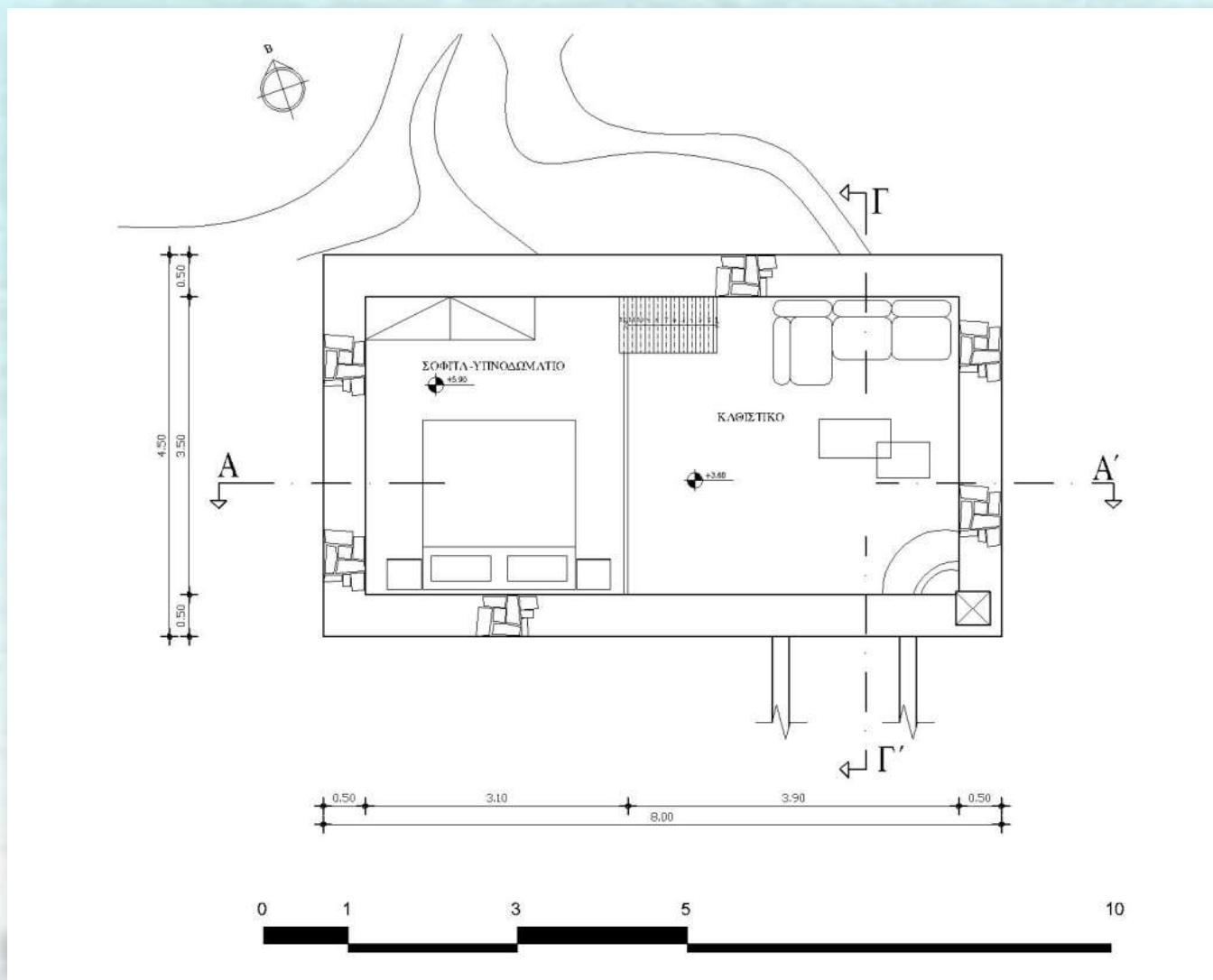
ΚΑΤΟΨΗ ΥΠΟΓΕΙΟΥ

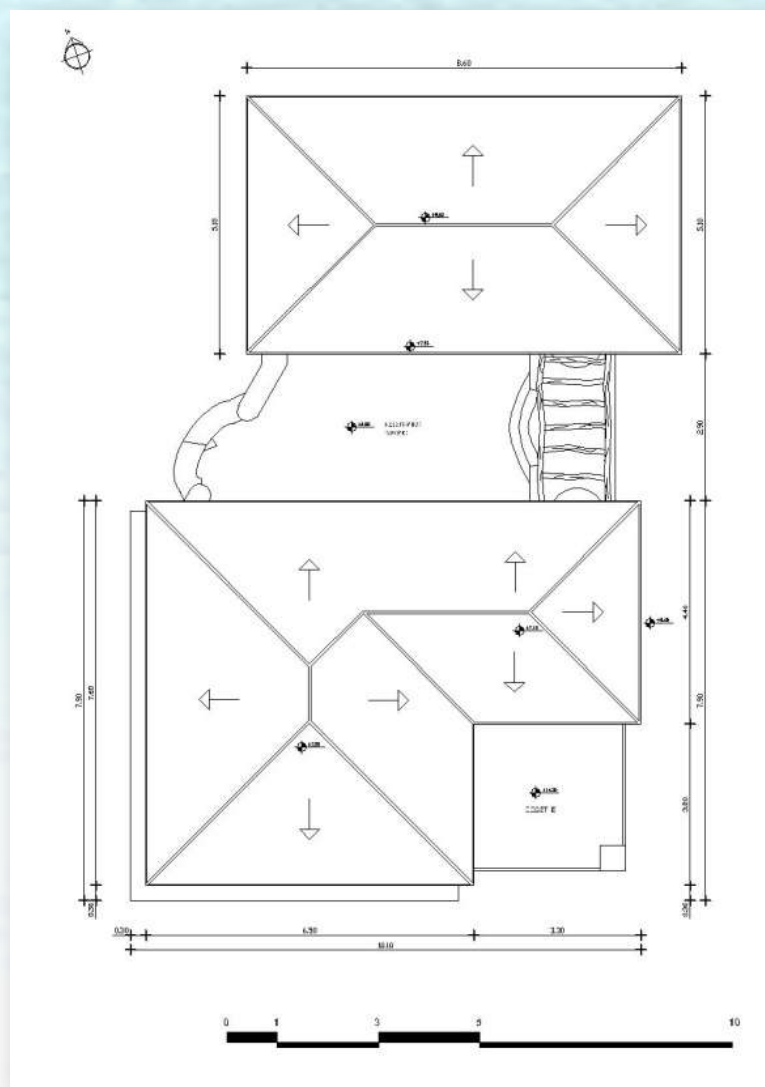
ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ

ΚΑΤΟΨΗ ΟΡΟΦΟΥ

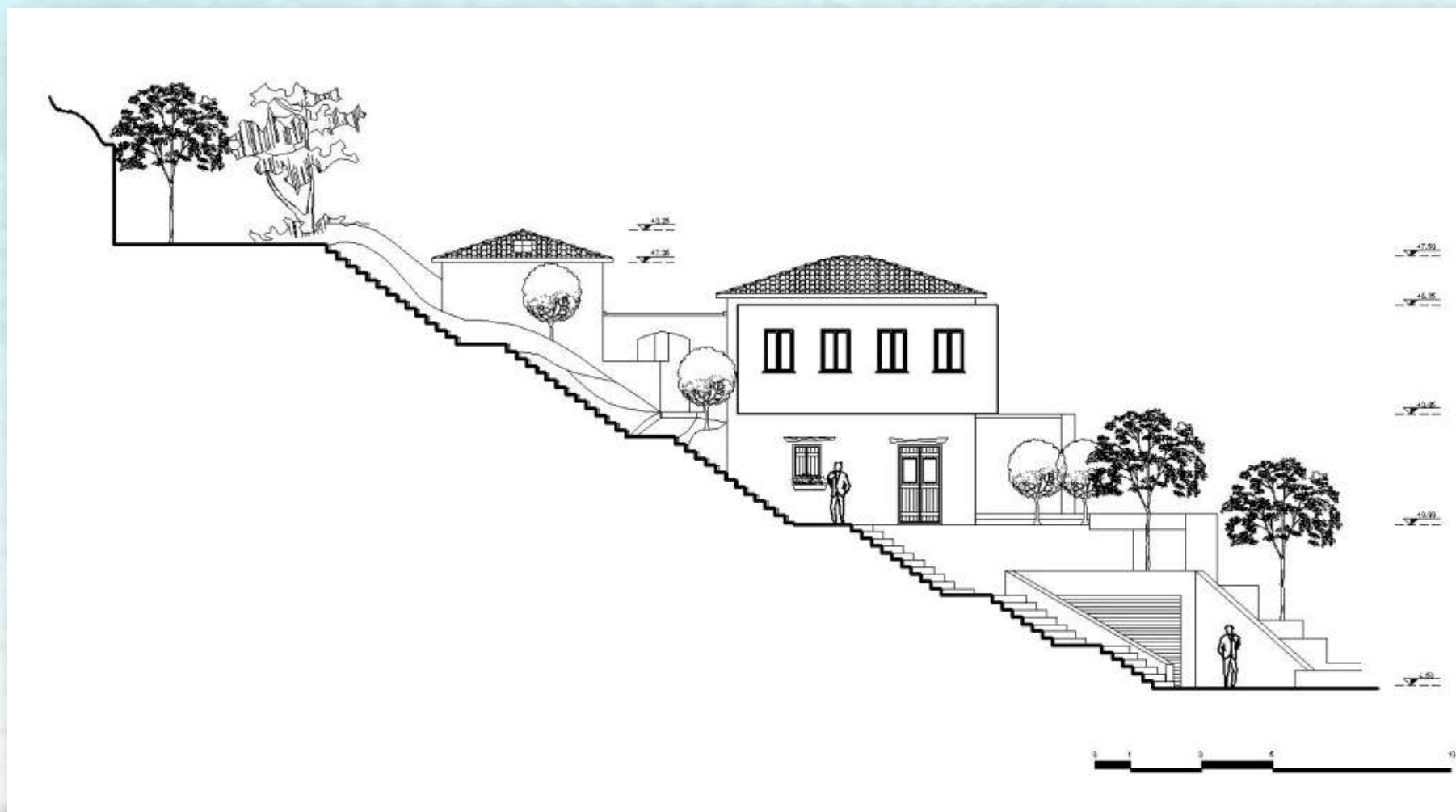
ΚΑΤΟΨΗ ΣΟΦΙΤΑΣ

ΚΑΤΟΨΗ ΣΤΕΓΗΣ

ΝΟΤΙΑ ΟΨΗ

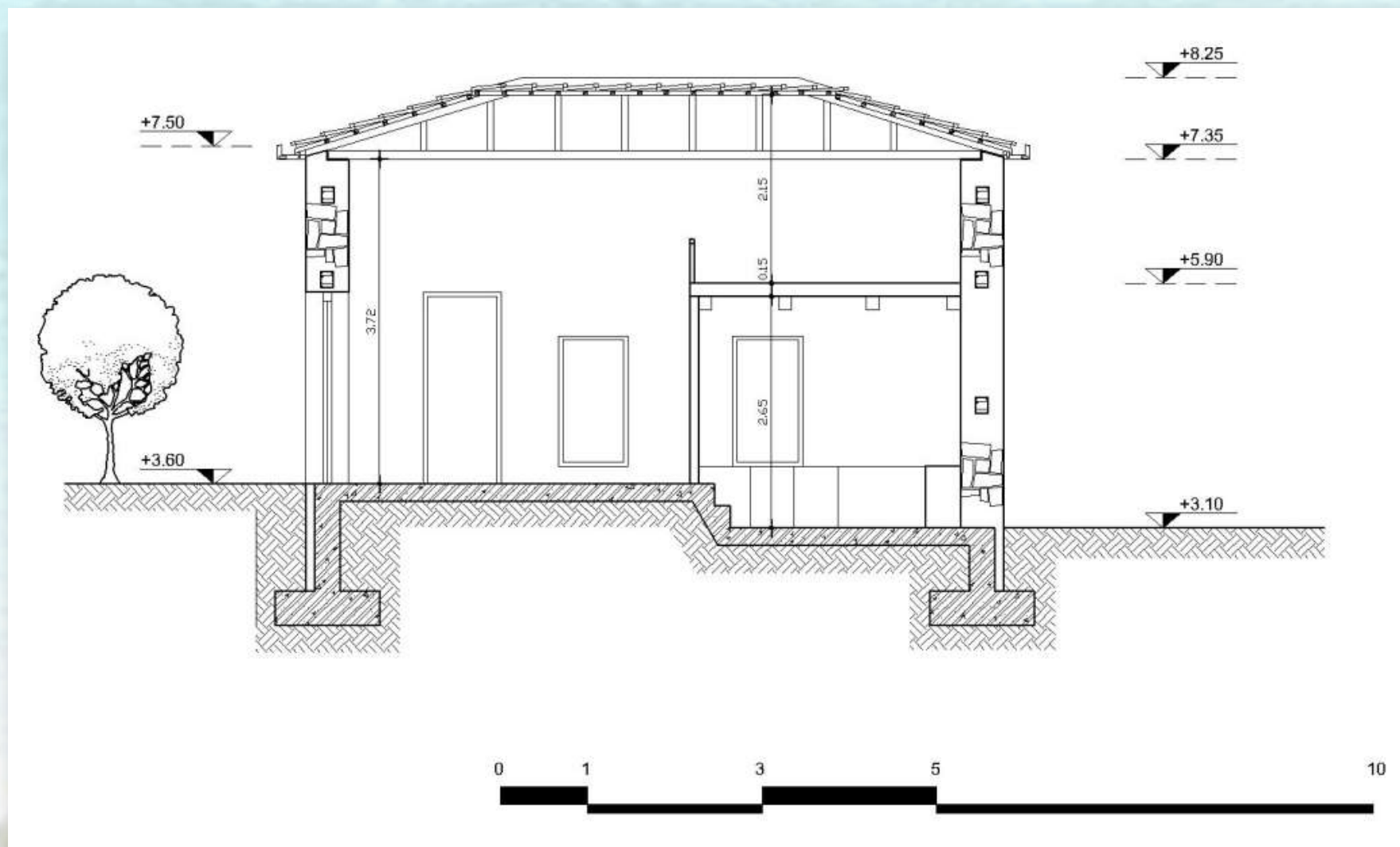

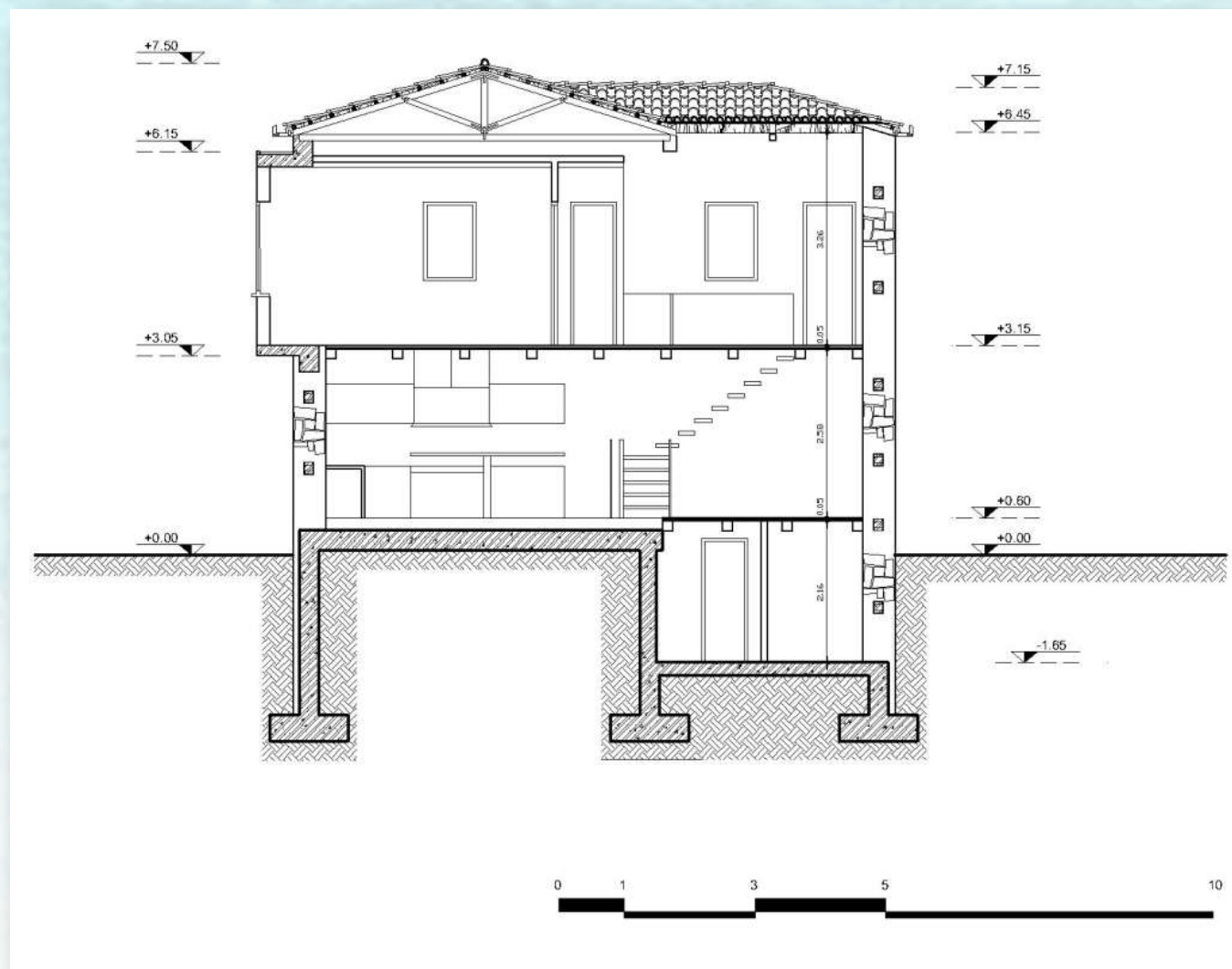
ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ

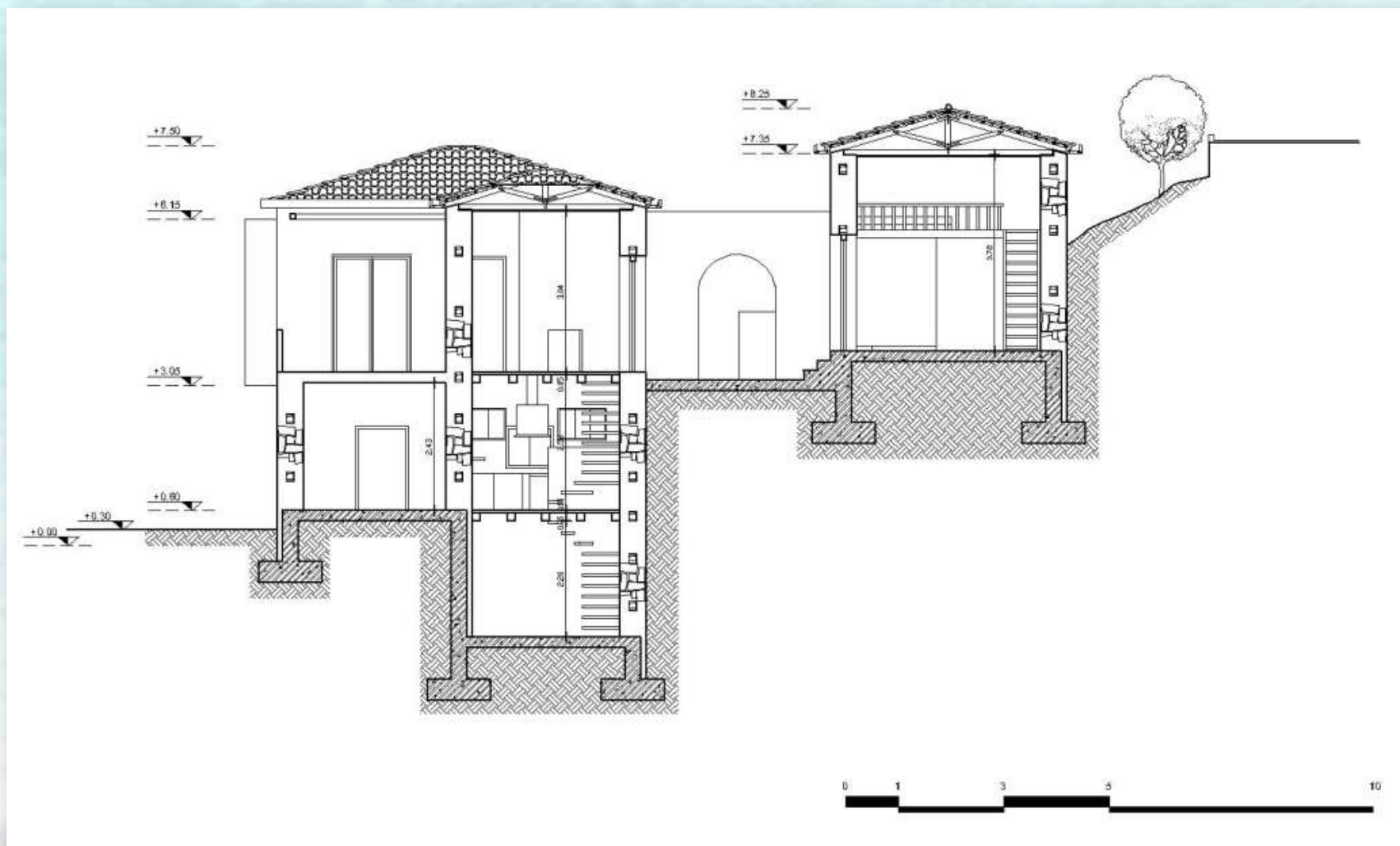
ΥΠΑΙΘΡΙΟΥ ΧΩΡΟΥ

TOMH A-A

TOMH B-B

ΤΟΜΗ Γ-Γ

6. Συμπεράσματα

Η εφαρμογή της αρχιτεκτονικής σε παραδοσιακό περιβάλλον οφείλει ,όχι να μιμείται τυφλά και αόριστα τις παραδοσιακές μορφές, αλλά να κατανοεί τις σχεδιαστικές και κατασκευαστικές αρχές που τις διέπουν και να τις αναδεικνύει. Στην συγκεκριμένη περίπτωση, αν και οι τρεις κατοικίες αποτελούν νέες κατασκευές ,εντούτοις ο σχεδιασμός, οι παραδοσιακές τεχνικές κατασκευής αλλά και τα χειροποίητα υλικά προσέδωσαν αλλά και ανέδειξαν αξίες διαχρονικές και αναντικατάστατες, προσαρμοσμένες παρόλα αυτά στις σύγχρονες ανθρώπινες ανάγκες. Έτσι, στην περίοδο που διανύουμε είναι σημαντικό η κακή διαχείριση των μοντέρνων ρευμάτων να αποφεύγεται ιδιαίτερα στους παραδοσιακούς οικισμούς καθώς η φαινομενική ανάπτυξη που δημιουργούν, λειτουργεί αρνητικά στην συνολική εικόνα τους. Αποτέλεσμα είναι να κατασκευάζονται τμήματα, προεκτάσεις ή και ολόκληρα σπίτια που αγνοούν την σημασία που έχει ο γενικότερος χαρακτήρας ενός παραδοσιακού τόπου.

7.Φωτογραφίες Μακέτας

8. Βιβλιογραφία

1. Αρχιτεκτονικός σχεδιασμός και εφαρμογές, Neufert/ Neff
2. Αρχιτεκτονική τεχνολογία -Νίκος Τσίνικας
3. Περιοδικό Άνθρωπος + Κτίριο
4. Τεχνικό περιοδικό ΤΟ ΚΤΙΡΙΟ -νέα υλικά 2007
5. Τεχνικό περιοδικό ΤΟ ΚΤΙΡΙΟ- ξύλινες επενδύσεις όψεων κτιρίων 2011
6. Λαϊκή τέχνη του Πηλίου -Μακρής Κ.
7. Η εξέλιξη ενός οικισμού μέσα στο χρόνο και στο χώρο - Λεωνιδοπούλου -Στυλιανού Ρ.
8. Πήλιο, Ελληνική παραδοσιακή αρχιτεκτονική - Λεωνιδοπούλου -Στυλιανού Ρ
9. Ελληνική παραδοσιακή αρχιτεκτονική-Τόμοι 1-8 εκδ. Μέλισσα
10. Νεοελληνική Αρχιτεκτονική – Δ. Φιλιππίδης
11. Θεωρία και πρακτική(για την αποκατάσταση ιστορικών οικισμών με σκοπό τις νέες χρήσεις)
12. Σκόπελος -οδηγός του νησιού -Βασίλης Τομανάς
13. Σκόπελος- η ιστορικότητα της καθημερινής ζωής- Μπουτζουβή Αλέκα

Ηλεκτρονικοί διαδικτυότοποι

www.ktirio.gr

www.skopelosweb.gr

[http.openarchives.gr](http://openarchives.gr)

9. Παράρτημα

9. Παράρτημα

